

שריב צאור

פרשת

חקת

תשפ"ד

367

הק

אשר יתן
אלהינו

תורתנו תורה מורה

שיעורים

שיעור בר מצוה צוקר יט סיון תשפד

המשך משבוע שעבר

סִמְכֵתִיו וְלָכֵה אֶפּוֹא מִה אֲעֲשֶׂה בְּנִי" (בראשית כז, לז).

"בְּמִדְוָה" (בראשית כז, לה), זה גימטרייה אפיקומן, 'במרמה' זה 287 ו'אפיקומן' זה 287, עשו הפסיד את האפיקומן, הפסדת את האפיקומן - הפסדת הכל.

אז יצחק בכלל אמר לו תלך לשדה תביא לי צבאים, והשטן פתח את הקשרים וככה הם ברחו לו, עד שבסוף הוא הביא [ליצחק] כלב, התרגום יונתן אומר שזה היה כלב בסוף, זה אומר התרגום יונתן בבראשית פרשת תולדות¹, שבסוף הוא

יעקב איש תם יש לו יצר טוב, ויצר הרע בורח, כי הוא -

עשו) פספס את האפיקומן [שליצחק אביו], נביא מדרש פליאה, הוא פספס את האפיקומן, מה שהוא פספס - זה את האפיקומן, אסור לפספס את האפיקומן, הוא צד צבאים והצבאים כל הזמן ברחו לו, בסוף הוא הגיע, זה כבר היה אחרי אחד בלילה, אחד בלילה זה חצות, אכלו אפיקומן, כאן (מדרש פליאה) בפרשת תולדות, [יצחק אמר לעשו] באת אחרי האפיקומן, הגעת אחרי האפיקומן מה אני יכול לעשות, [וַיֹּצֵא יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעֵשָׂו הֲוֵי גֵבִיר שְׂמֵתִיו לָךְ וְאֵת כָּל אֲחִיו נָתַתִּי לּוֹ לְעֹבְדִים וְדָגָן וְתִירֵשׁ

מראי מקומות והערות

¹ ואשכח כלבא חדא וקטליה ועבד אף הוא מניה תבשילין ואייתי לאבוי ואמר לאבוי

1 תרגום יונתן בראשית כז (לא) ועכיב מימרא דיי מניה צידא דכיא

כורך, ושני זיתים באפיקומן כנגד פסח וחגיגה, יחד זה חמשה זיתים זה חמשה פרצופים, אחד זה אדם קדמון, עתיק ואריך זה פרצוף אחד, אחרי זה אבא ואמא זה שניים, זעיר ומלכות, ביחד זה חמש, אז אם הוא אוכל חמשה זיתים אז יש לו את כל השנה, הוא יכול לחדש חידושים כל השנה.

עבשיו אומר התרגום יונתן שהוא הביא לו כלב, "כלבא חדא", הוא הביא לו

הביא לו כלב, כך אומר התרגום, [אבל] אפילו עשו הביא לו צבי [זה כבר] לא משנה, אבל הוא כבר איחר את האפיקומן, אם הוא איחר את האפיקומן הוא איחר את הכל, הפסיד את כל הסדר.

אפיקומן - אז זוכים לכל העשירות, ולכל הדברים זוכים באפיקומן, וצריכים לאכול שני זיתים, צריכים לאכול זית אחד המוציא לחם מן הארץ, זית אחד על אכילת מצה, זית אחד מרור

מוראי מקומות והערות

ומצא כלבה אחת והרגה, ועשה גם הוא מזה תבשילים והביא לאביו ואמר לאביו יקום אבא ויאכל מציד בנו בעבור שתברך אותי.

יקום אבא וייכול מצידא דבריה בדיל דיתברכיני נפשך: [תרגום:] עכב הקדוש ברוך הוא ציד טהור,

כז, מא), מה זה לשטום, קבלת את [ספיינה? - ספרד], את גואטמלה קבלת את ארגנטינה ברזיל, המקומות הכי טובים בעולם, אבל עשו אומר לא, יצחק עובד עלי, ליעקב הוא נתן טל של תחיית המתים ולי הוא נותן את הטל הגשמי אני לא צריך טל גשמי יש לי באוצרות שלי זהב ששדדתי.

[עד] כאן ביאר הסתירה בפסוקים שבתחילה כשבא עשו לבקש ברכה ענה לו יצחק שכבר לא יכול לברכו, ואם כן קשה איך אחר שעשו בכה ברכו יצחק אחר שאמר שאינו יכול לברכו, ועוד קשה מדוע אחר שבירך את עשו, שנא עשו את יעקב, הרי בסוף שניהם קיבלו טל שמים ומשמני הארץ. ומתוך שבתחילה כשביקש עשו ברכה ענה לו יצחק שכבר בירך את יעקב בברכות רוחניות, וכיון שבכה עשו ברכו יצחק בברכות גשמיות שבוה לא בירך את יעקב, ועל כן שנא עשו את יעקב, כי עשו רצה את הברכות הרוחניות שלקח יעקב.]

אז ברך יצחק ליעקב ונתן לו מטללי 'השמים', לא מטל גשמי, טללי השמים - שנברא העולם, יש פה עשרה ברכות, אלוקים, ושיצא יעקב מאת פני

כלבא חדא, הוא הביא לו בשר של כלב, ויצחק כמובן לא טעם את זה, איך שלא יהיה, אפילו אם הוא הביא לו צבי זה כבר לא משנה, הוא כבר הגיע אחרי שגמרו את הסדר, יצחק אמר לו כבר אין לי ברכות בשבילך, [עשו ביקש:] תגיד ברכה והצלחה מה יש? הוא אומר אין לי ברכות בשבילך, מה זה אין לך ברכות אמרת משמני הארץ ומטל השמים, [כלומר איך יצחק אמר שאינו יכול לברכו הרי אחר כך מיד ברכו?] הנה עשו בוכה הוא לחץ עליו מטל השמים ומשמני הארץ קבלת ברכות.

[ומתוך:] לא, הטל השמים שעשו קיבל זה משמני הארץ זה טל גשמי הטל שיעקב קיבל זה ויתן לך האלוקים מטל השמים זה טל של תחיית המתים, כתוב בפרקי דר' אליעזר זה היה טל של תחיית המתים, עשו אמר אני רוצה את הטל של תחיית המתים אני רוצה, מה זה "וַיִּשְׁטֹם" [עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו] (בראשית

הכללי, ורצינו גם לנסוע ל-] אבל כבר אמרנו יצאנו ידי חובה, אנחנו בכל זאת ברסלב.

אם ר' ישעייה היה בשואה לא

הייתה שואה, הוא אמר עוד 30 שנה יהיה שואה הוא אמר לגבאים שלו מי שישמש אותי באמונה יזכה שהבן שלו, זה הספר שהוא מספר על ילד בן 16 קראו לו יצחק שוורץ הוא מספר איך שהיה שם זקן אחד, אני הייתי הגבאי של קרסטיר הוא אמר שהנכדים שלך ינצלו הם יעברו יסורים אבל ינצלו והוא כבר היה ברשימת המתים ושחררו אותו, זה ספר שצריכים

יצחק אביו הוא יצא כמו חתן כמו חתן בר מצוה כמו כלה וירד עליו טל תחיה מהשמים, יעקב קיבל טל תחיה.

זלכן וישטום עשו את יעקב, מה

זה וישטום? קבלת את אוקראינה, קבלת את צרפת, שמפניה, קבלת טוקאי, יין הונגרי קבלת, זה הכל עשו, מגיעים לקרסטיר אתה רואה הכל [כרמים], היית בקרסטיר כבר? אתה חייב לנסוע פעם אחת לכל הפחות, אמרנו שם עשרה תיקון הכללי, אמרנו שם אחרי זה נסענו לישמח משה [באיהל] אמרנו שם עשרה תיקון

לא רעב ללחם לא כמו פעם
שאנשים מתו ברעב.

אז כל מה שעשו וישתום עשו כי
הוא ראה שהוא מקבל מטל
השמים טל רוחני, אני רוצה גם
טל השמים לא צריך לא יין
טוקאי ולא שמפניות צריך ולא
קפה מברזיל ולא קפה מפה אני
רוצה כמו יעקב להחיות מתים,
כתוב שיעקב שמע שהוא (-יוסף)
אומר השמש והירח והכוכבים
משתחוים לי, יוסף אמר עכשיו
יהיה תחיית המתים, הירח זה
רחל.

היש בה עץ אם אין, מה זה יש
בה עץ אם אין, אז הפרשה
של השבוע מתחילה בעץ
ונגמרת בעץ, מתחילה היש בה
עץ אם אין ונגמרת במקושש
עצים מה זה יש בה עץ? הוא
אומר עץ זה עץ החיים כי משה
רצה ללכת לעץ החיים, פה ארץ
ישראל "אֶתְהַלֵּךְ לְפָנַי ה'
בְּאֶרְצוֹת הַחַיִּים" (תהלים קטז, ט),
פה זה עץ החיים אדם גר בארץ
ישראל הוא בעץ החיים הוא
נוסע לחוץ לארץ הוא נוסע לעץ

לקרוא אותו אז על כל פנים אם
היה הקרסטיר אז לא הייתה
שואה בכלל.

אם היו נוסעים לאומן שני
צדיקים נוסעים לאומן
מבטלים את השואה, נוסעים
לאומן אפשר לבטל את הכל.

חנינא בני, חנינא בני אז היא
נפלה לבור של המים
הוא אמר היא תצא אבל הבן מת
בצמא אז למה הבן מת בצמא?
אלא אומר רבנו פרץ שיטה
מקובצת כי כשר' חנינא חי אז
הוא היה הצדיק האמת, אפילו
שאתה חופר שיחין ואתה נותן
לכולם בחינם מים אבל זה לא
יעזור כי תמיד יש איזה פגם, רק
הצדיק האמת שהוא אוכל רק קב
חרובין מערב שבת לערב שבת
אין לו שום טעם בשום דבר,
הרב'ה אומר אני בולע את
האוכל כמו קב חרובין ר' חנינא
אכל קב חרובין כל החיים וככה
אכל ר' אלעזר בן פדת קב
חרובין ואמרו לו אתה רוצה
מזונות צריכים לשנות את סדר
העולם, היום יש שפע אף אחד

והכל, אבטיחים זה מלפפונים
כאלה קטנים לא האבטיחים
שלנו, [מלפפון] זה מזיק ליולדות,
אבטיח (שלנו) לא מזיק ליולדות.

[אומנם] יש במן את הכל
הטעמים, [אבל] רוצים
ארץ זבת חלב ודבש רוצים
לראות פירות, בלתי אל הזמן
עינינו, רוצים לראות ענבים,
תכוון שזה ענבים תכוון שזה
שזיפים תכוון שזה תפוזים תכוון
שזה תמרים, לא, רוצים לראות
תמרים תעשה נס שיראו תמרים.

אז כל זה בא לכפר על מכירת
יוסף 12 שנים [בבית האסורים]
הוא לא ראה תמרים בחיים שלו,

המוות אסור לצאת בשום אופן
לא שום סיבה.

אז הזהר מסביר היש בה עץ זה
השמש עץ החיים, השמש
נקראת עץ החיים, היש בה עץ
אם אין, מה משה לא יודע אם יש
עץ? (כתוב) ארץ זבת חלב ודבש
גפן תאנה ורימון, אלא אומרים
דתן ואבירם לא אל ארץ זבת
חלב ודבש הביאתנו, אנחנו
רוצים ללכת לארץ זבת חלב
ודבש אתה מסובב אותנו במדבר
כמו סביבון, תכניס אותנו כבר
לארץ מה הבעיה, בשביל מה
יצאנו ממצרים, שם היה לנו דגה
בחינם וקישואים ואבטיחים

עיזים, כי על מכירת יוסף אי אפשר, מכרו את הצדיק זה לא פשוט.

כתוב מחליף פרה בחמור מה זה מחליף פרה בחמור? פרה זה יוסף חמור זה יששכר, שבט יששכר, יששכר לומד תורה יום ולילה מי צריך את יוסף, ידעו שיוסף הוא צדיק אבל אנחנו נחליף אותו, נחליף אותו בחמור, נחליף אותו ביששכר חמור גמר, בכור שורו הדר לו, אז כל זה מביא ר' אברהם בר' נחמן ב(רפ"ב) [ר"פ] בביאור הליקוטים, מחליף פרה בחמור להחליף את הפרה עם החמור זה סוד מכירת יוסף שהחליפו את יוסף עם יששכר [האחים אמרו:] יש לנו את יששכר, זה במקום יוסף, אפשר למכור אות יוסף אפשר לוותר עליו.

אז משה שואל היש בה עץ אם אין, הוא אומר מה מאיר? היש בה עץ זה השמש זה עץ החיים אם יש עץ החיים השמש מאירה, ניכנס, וזה פירוש מקושש עצים הוא רצה להגביר

נתנו לו חתיכת מצה, מה נתנו שם לאסירים? חצי פיתה חצי לחם יבש מה נותנים שם לשבויים ולחטופים? חצי פיתה ביום זה מה שנותנים להם, יש להם איזה פרי יש שם משהו? אין להם כלום, כבר 45 מתים יש, עכשיו הודיעו בבוקר ש45 מתים 751 עוד חיים, כל יום מת שם עוד מישהו, אדם לא יכול לחיות מפיתה וחצי לחם וחצי פיתה יבשה.

אז יוסף הצדיק [בכלא] בחיים הוא לא ראה ענבים הוא לא ראה תמרים הוא לא ראה שזיפים הוא לא ראה תפוזים אז עכשיו צריכים לכפר על זה כל עם ישראל, כולם מכרו את יוסף אז 40 שנה הם לא רואים כלום לא רואים ענבים זה הכל בגלל המכירה.

כל מה שעובר עליהם זה [בגלל] מכירת יוסף, זה שואה, והכל, ועכשיו שמחת תורה, זה הכל מכירת יוסף עוד לא כפרנו על זה, אפילו יבוא תחיית המתים צריכים להביא שיעיר

קושיא איך זה יחזר עם המקלל, הספרי אומר, רש"י מביא את הספרי, רש"י מביא גם את הספרי וגם את הספרא ויש סתירה בין הספרי והספרא, המלבי"ם מתרץ את זה, הספרי אומר זה היה שבת שניה אבל מקלל זה בשנה השנית בחודש השני באחד לחודש הוא אומר מתי ספרו את בני ישראל? בחודש השני בשנה השנית באחד לחודש, בעשרים לחודש כבר נסעו אז 20 יום סידרו את המחנות מאחד לחודש השני בשנה השנית עד עשרים לחודש השני סידרו את המחנות ואז

את עץ החיים, צלפחד היה הכי צדיק, כתוב ויעפילו גימטרייה, ויעפילו עם י' לנו אין י', ויעפילו עם י' זה 212 גימטרייה צלפחד, אותיות רבי, צלפחד היה הכי צדיק בדור, לא סתם בנות צלופחד יש על זה נ' רבתי, נ' רבתי זה שער החמישים, הם השיגו שער החמישים.

אז מקושש עצים זה צלפחד, כתוב מקושש לא כתוב מי [הוא], אחד אומר [מקושש זה צלפחד, ואחד אומר] מן המעפילים ואחד אומר שהוא היה, כי הספרא אומר שזה היה שבת ראשונה, אם זה שבת ראשונה אז יש

אמרו משה מת אז רבנו אמר לה אל תדאגי, התפללת היא עשתה אווירון עם 50 נשים אמרו את כל התהילים עשר פעמים תיקון הכללי הוא אמר פעלתם הוא יחיה עוד 40 שנה את יכולה לחזור בחזרה למדבר תגידי שהוא יחיה עוד 40 שנה, פעלת.

אז איזה מן נבואה זו? אז אומר העשרה מאמרות משה דבר ראשון הוא לא יכול למות, אפילו אתה רואה את המיתה של משה הוא לא מת, כתוב בגמרא שבת שהוא הראה להם את המיטה של משה [לפני שעשו את העגל] אבל זה לא עוזר משה לא מת, זה נבואה של תחיית המתים, הם לא הבינו את הנבואה, הוא אומר ברגע שתיכנסו לארץ משה ימות ואחרי חמש דקות הוא יקום, "וקם" משה יקום, זה נבואה על תחיית המתים זה בכלל לא נבואה [כפשוטו], לא מבינים מה זה

התחילו לנסוע בעשרים לאייר, בכ"ט בסיון שלחו את המרגלים, בכ"ט סיון, יש כ"ט ול' זה יומיים ואחרי זה יש לנו 29 יום בתמוז ועוד שמונה ימים באב ח' אב הגיעו המרגלים.

אפס כי עז העם אומר האר"י הקדוש שלמרגלים היה סיבה הם לא סתם חלקו הם שמעו את הנבואה משה מת, ברגע שהם שמעו את הנבואה משה מת אף אחד לא רוצה להיכנס לארץ, אם משה מת לא נכנסים לארץ.

אז מה עשתה מרים? נסעה לאומן, דבר ראשון נוסעים לאומן לרבנו, רבנו אמר אל תדאגי התפללת הגעת עכשיו הוא יחיה עוד 40 שנה, אז זה שקר, איזה מן נבואה זאת, אומרים משה מת והוא חי עוד 40 שנה, אתם נביאים לא נביאים? מה קורה כאן? אין יתכן שהוא חי עוד 40 שנה,

מראי מקומות והערות

אֱלֹהֵי נְכַרְיָאֲרִין אֲשֶׁר הוּא בְּאִשְׁמָהּ
בְּקֶרְבּוֹ וְעֹבְדֵי וְהִפְרֹ אֶת־בְּרִיתֵי אֲשֶׁר
כָּרַתִּי אִתּוֹ:

² דברים פרק לא
(ז) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה שָׂכַב עִם
אֲבֹתָיךָ וְקָם הָעַם הַזֶּה וְנָגַהּ אַחֲרָיךְ

זה היה הכל נגיעה, כי פה [בארץ ישראל] מחליפים את הנשיאים כמו בפרשת מסעי זה כבר נשיאים חדשים וכמו עכשיו בשלח לך שגם כן, כל נשיא בהם, הם היו נשיאים, הם היו צריכים להיות נשיאים, אם היו נכנסים אז [היו מחליפים אותם].

אז מה אומר האר"י הקדוש³ אז הם עשו בית דין סנהדרין

נבואות, יש הלכה, דברי נבואה לא מעלים ולא מורידים אתה לא יכול ללכת לפי נבואות, משה אמר להיכנס נכנסים.

אז אומר האר"י [שהמרגלים בגלל נבואה זו] הם בשום אופן לא רצו להיכנס לארץ הם אמרו אנחנו לא נכנסים, בלי משה לא נכנסים, ו[באמת לא זו הייתה הסיבה האמיתית שהמרגלים לא רצו להיכנס לארץ]

מראי מקומות והערות

לגרום שלא יכנסו ישראל לארץ, וישאר משה חי וקיים, לכן אמר משה, יה יושיעך מעצת מרגלים. או זיל לאידך גיסא, שמא יאמר האומר בפועל גמור ובמעל שלח משה את יהושע עם המרגלים, כי גלוי לפניו בנבואה היה, כי עתידים כלם למות, ולכן מקנאתו בו ממה שנתנבאו אלדד ומידד,

³ שער הפסוקים - פרשת שלח לך אמר שמואל, הואיל נפק מפומיה דרב זלה"ה, נוכל לומר שאפשר לדון את המרגלים לכף זכות, למה שהוציאו דבה על הארץ, כדי שלא יכנסו ישראל לתוכה. להיות ששמעו נבואת אלדד ומידד, משה מת יהושע מכניס, לכן טוב להרוג את יהושע, וגם

עונת אשתו חייב מיתה וציפורת אמרה אוי לנשותיהם של אלו אז אומר הפתחי תשובה בקפ"ח ביורה דעה⁴ הוא אומר אוי לנשותיהם, היא לא אמרה על עצמה, מרים לא הבינה, הפתחי תשובה אומר אם אדם רוצה לפרוש מאשתו אז אם היא מסכימה אז כמובן שמותר.

אז מרים בכלל לא הבינה את הנבואה משה מת היא לא הבינה מה שציפורה אומרת הכל היא פירשה הפוך על הפוך כי ציפורה אמרה אוי לנשותיהם שלהם, אני ידעתי שאני הולכת להתחתן עם משה אני לוקחת את צדיק הדור אני ידעתי הכל, כתוב

עשרה אנשים יש פה עשרה יש פה נחבי בן ופסי, כולם צדיקים, נחבי הוא תמיד מתחבא, סתור בן מיכאל הוא תמיד נסתר, הצדיקים האלה על פי ה' הכי צדיקים בעולם אבל הם שמעו את הנבואה משה מת אז זה שבר אותם.

זזה שבר את מרים גם כן, מרים היא אחות גדולה, אחות גדולה היא אחראית על הילדים על כל האחים, היא בשש שנים מבוגרת היא צריכה להיות אחראית על אח שלה אז אם אח שלה "משה מת" אז בוא נעורר אותו לתשובה תעשה תשובה, הרב'ה אומר מי שמחסר את

מראי מקומות והערות

והארין בזה ומסיק דודאי רשאי להחמיר ע"ע כיון שכן דרכן של פרושים ואף דבשעת נשואין לא היה עדיין מתנהג בפרישות מ"מ אמרינן רגיל הוא זה שעתיד להיות פרוש וחסיד וקנין ת"ח כל זמן שמזקינין וכו' וכשם שאמרו אשרי לנשותיהן של אלדד ומידד שזכו לנבואה. הוא הדין כל מדרגות מעלות עבודת השם שמחה היא לאשתו ואף אם צווחת אמרינן השתא היא דאיתרעי ומעולם לא נשתעבד לה ע"ש ועיין מה שכתבתי בפ"ח לאה"ע סי' ע"ו ס"ה:

משה מת ויהושע מכניס, לכן שלחו כדי שימות עם המרגלים במגפה, ויד לא תהיה בו, לכן הקדים להתפלל עליו, מה שלא עשה כן עם זולתו, ואמרינן יושיעך מעצת מרגלים, ותלך לשלום ותחזור לשלום:

⁴ פתחי תשובה יורה דעה קפח ס"ב ועי' בתשו' ח"ס סימן קמ"ט שנסתפק באשת חבר שמצאה בעד הבדיקה כעין מראה אדמדם ושאלה לחכם וטיהר אי שרי לבעלה להחמיר ע"ע דלא גרע מבהמה שהורה בה חכם (לעיל ס"ס קט"ז) או דילמא לאו כל כמיניה להפקיע שעבודו לאשתו.

ויואל משה לשבת, לא כתוב שהוא אכל, כתוב קראן לו ויאכל לחם, תביאו לחם הוא לא נגע באוכל, עכשיו 40 יום ו40 לילה הוא לא אוכל אז הוא כבר לא אכל מקודם הוא לא אכל, הוא טעם פעם בשבוע משהו אולי לכבוד שבת כזית זה מה שהוא עשה אבל משה לא נוגע בלחם אין דבר כזה, "ויואל משה לשבת את האיש" אז רק לשבת לא לאכול, הוא לא אכל, ציפורה ראתה שהוא לא אוכל היא ראתה עקבה אחריו, עם מי אני הולכת להתחתן עם קדוש עליון אז ודאי שלא יהיה שום יחוד בינינו ודאי שהוא יפרוש ממני, היא ידעה את זה, הרב'ה אשתו השנייה הלכה לר' אהרן שהוא פורש.

אדם צריך להיות נשוי אבל מגע זה משהו אחר לגמרי, אצל הגויים הרב'ה אומר אפילו גוי יודע שזה אסור, כתוב בט"ז בשבחי הר"ן אפילו עכו"ם יודע שזה הדבר הכי מאוס הם לא מתחתנים, הם לא יודעים איך להביא ילדים, הם רוצים לבטל

את התאוה אז לא יודעים איך אז הם לא מתחתנים בכלל, אז קתולים (- הכמרים והנזרים) לא מתחתנים דרווישים לא מתחתנים בודהיסטים לא מתחתנים הם לא נוגעים אחד בשני, חלק מהתורה של בודה זה שלא נוגעים אחד בשני, יש הודים מספיק, צריכים דווקא להביא עוד כמה גויים עוד כמה חתולים? אז יהיה כמה בודהיסטים בלי ילדים לא יקרה שום דבר, הבודהיסטים מתחתנים הם לא נוגעים אחד בשני בקוראיה יש חמש מיליון זוגות שלא נוגעים אחד בשני, מכשירים אותם שלוש שנים לפני החתונה, היה לי כמה מקורבים שהגיעו מקוראיה מכשירים אותם שלוש שנים שלא נוגעים אחד בשני, סוקרטוס אפלטון לא התחתנו, כל הפילוסופים לא התחתנו, הרב'ה אומר מי שיודע - זה הדבר הכי מאוס הוא בכלל לא מתקרב לזה, אז אצל הגויים בכלל לא מביאים ילדים יודעים שזה הכי מאוס לא צריך

יודעת שבעלה יהיה פרוש יודעת שהוא יהיה חסיד, הייתי מקבל מכתבים מכלות איך היא תתנהג עם החתן היא רוצה פרישות והוא לא רוצה, הבעיה זה איתו, אצלה זה בקלות אצלה יותר קל מאשר אצלו, אז הייתי מקבל אנחנו רוצות פרישות אנחנו רוצות כמו רבנו מספר הילדים כי כתוב בערוגת הבושם הוא כתוב "ימים אחדים" מה זה ימים אחדים? יום כיפור, כל יום זה יום כיפור כל יום זה יום כיפור אז ימים אחדים אז אצל ה [-] זה היה רק כמספר הילדים, הוא (- הערוגת הבושם) נקרא משה בן עמרם, אז [אצל אביו ר' עמרם] זה

להתחתן אבל אצלנו זה משהו אחר לגמרי אצלנו זה משהו אחר.

אז עכשיו אז אומר הפתחי תשובה בקפ"ח שמרים לא הבינה לא את הנבואה משה מת ולא הבינה מה שציפורה אומרת, היא התחילה לחפש בציציות של משה רבנו, חפשי בציציות שלך אצל הצדיק אין שום חטא ושום עוון ושום פגם תחפשי אצלך את הפגם.

קורא מדברי הפתחי תשובה, מובא בהערה: [שבשעת נישואין לא היה עדיין בפרשיות ועתיד להיות פרוש וחסיד, האשה

היה רק כמספר הילדים

פרוש וחסיד, אז ציפורה ידעה
שבעלה הוא פרוש וחסיד

והוא לא אוכל, ולכן כתוב שר'
אלעזר בן עזריה אמר תן לי
להימלך באנשי ביתי⁵, מה זה

מראי מקומות והערות

⁵ ברכות כז, ע"ב

תנו רבנן מעשה בתלמיד אחד שבא לפני רבי יהושע אמר לו תפלת ערבית רשות או חובה אמר ליה רשות בא לפני רבן גמליאל אמר לו תפלת ערבית רשות או חובה אמר לו חובה אמר לו והלא רבי יהושע אמר לי רשות אמר לו המתן עד שיכנסו בעלי תריסין לבית המדרש כשנכנסו בעלי תריסין עמד השואל ושאל תפלת ערבית רשות או חובה אמר לו רבן גמליאל חובה אמר להם רבן גמליאל לחכמים כלום יש אדם שחולק בדבר זה אמר לו רבי יהושע לאו אמר לו והלא משמך אמרו לי רשות אמר לו יהושע עמוד על רגליך ויעידו בך עמד רבי יהושע על רגליו ואמר אלמלא אני חי והוא מת יכול החי להכחיש את המת ועכשיו שאני חי והוא חי היאך יכול החי להכחיש את החי היה רבן גמליאל יושב ודורש ורבי יהושע עומד על רגליו עד שרננו כל העם ואמרו לחוצפית התורגמן עמוד ועמד אמרי עד כמה נצעריה ונזייל בראש השנה אשתקד צעריה בככורות במעשה דרבי צדוק צעריה הכא נמי צעריה תא ונעבריה מאן נוקים ליה נוקמיה לרבי יהושע בעל מעשה הוא נוקמיה לרבי עקיבא דילמא עניש ליה דלית ליה זכות אבות אלא נוקמיה לרבי אלעזר בן עזריה דהוא חכם והוא עשיר והוא עשירי לעזרא הוא חכם דאי מקשי ליה מפרק ליה והוא עשיר דאי אית ליה לפלוחי לבי קיסר אף הוא אזל ופלה והוא עשירי לעזרא דאית ליה זכות אבות ולא מצי עניש

ליה אתו ואמרו ליה ניהא ליה למר דליהוי ריש מתיבתא אמר להו איזיל ואימליך באינשי ביתי אזל ואמליך בדביתתו אמרה ליה (כה, ע"א) דלמא מעברין לך אמר לה [לשתמש אינש] יומא חדא בכסא דמוקרא ולמחר ליתבר אמרה ליה לית לך חירותא ההוא יומא בר תמני סרי שני הוה אתרחיש ליה ניסא ואהדרו ליה תמני סרי דרי חירותא היינו דקאמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא בן שבעים שנה תנא אותו היום סלקוהו לשומר הפתח ונתנה להם רשות לתלמידים ליכנס שהיה רבן גמליאל מכרזו ואומר כל תלמיד שאין תוכו כברו לא יכנס לבית המדרש ההוא יומא אתוספו כמה ספסלי אמר רבי יוחנן פליגי בה אבא יוסף בן דוסתאי ורבנן חד אמר אתוספו ארבע מאה ספסלי וחד אמר שבע מאה ספסלי הוה קא חלשא דעתיה דרבן גמליאל אמר דלמא חס ושלום מנעתי תורה מישראל אחזו ליה בחלמיה חצבי חזירי דמליין קטמא ולא היא ההיא ליתובי דעתיה הוה דאחזו ליה תנא עדיות בו ביום נשנית וכל היכא דאמרין בו ביום ההוא יומא הוה ולא היתה הלכה שהיתה תלויה בבית המדרש שלא פירשוה ואף רבן גמליאל לא מנע עצמו מבית המדרש אפילו שעה אחת דתנן בו ביום בא יהודה גר עמוני לפניהם בבית המדרש אמר להם מה אני לבא בקהל אמר לו רבן גמליאל אסור אתה לבא בקהל אמר לו רבי יהושע מותר אתה לבא בקהל אמר לו רבן גמליאל

היא לאשתו" היא שמחה שיש לה בעל פרוש, השמחה של האשה זה שיש לה בעל פרוש

להימלך? כי אם הוא נשיא אז זה פעם בחודש⁶.

אז כל זה מדברים כאן, "שמחה

מראי מקומות והערות

היושע נתפייסת כלום עשינו אלא בשביל כבודך למחר אני ואתה נשכים לפתחו אמרי היכי נעביד נעבריה גמירי מעלין בקדש ואין מורידין נדרוש מר חדא שבתא ומר חדא שבתא אתי לקנאויי אלא לדרוש רבן גמליאל תלתא שבתי ורבי אלעזר בן עזריה חדא שבתא והיינו דאמר מר שבת של מי היתה של רבי אלעזר בן עזריה היתה ואותו תלמיד רבי שמעון בן יוחאי הוה:

⁶ יערות דבש - חלק שני - דרוש יח

אמרו תא ונעבריה, מאן נוקים ליה, נוקמא לר' יהושע, בעל מעשה הוא וכו', אלא נוקמא לרבי אלעזר בן עזריה וכו', אתו ואמרו ליה ניחא ליה למר וכו', אמר להו איזיל ואימליך בדביתא וכו' ע"ש. ולכאורה הוא משולל הבנה, איך שייך שראב"ע שבק כל עצת חכמי ישראל אשר היו רוצים למנות אותו לריש מתיבתא, וילך אחר עצת אשתו:

אמנם בדרך דרוש נראה כך, דהנה עונת תלמיד חכם היא מליל שבת לשבת, ובמסכת אבות דר' נתן מבואר דעונת נשיא הוא מחודש לחודש מפני ביטול בית המדרש, ואנן קיימ"ל חמר ונעשה גמל צריך לימלך באשתו, שרוצה אשה בקב ותפלות יותר מט' קבין ופרישות, ולפי זה אף כאן ששינה עונתה משבת לחודש להיות שנתקבל לנשיא כנ"ל, ויכולה היא לעכב כנ"ל, ולכן אמר איזיל ואימליך בדביתא וא"ש וק"ל:

והלא כבר נאמר לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' אמר לו רבי יהושע וכי עמון ומואב במקומן הן יושבין כבר עלה סנחריב מלך אשור ובלבל את כל האומות שנאמר ואסיר גבולות עמים ועתידותיהם שוסתי ואוריד כאביר יושבים וכל דפריש מרובא פריש אמר לו רבן גמליאל והלא כבר נאמר ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם ה' וכבר שבו אמר לו רבי יהושע והלא כבר נאמר ושבתי את שבות עמי ישראל ועדיין לא שבו מיד התירוהו לבא בקהל אמר רבן גמליאל הואיל והכי הוה איזיל ואפייסיה לרבי יהושע כי מטא לביתה חזינהו לאשיתא דביתה דמשחרן אמר לו מכותלי ביתך אתה ניכר שפחמי אתה אמר לו אוי לו לדור שאתה פרנסו שאי אתה יודע בצערן של תלמידי חכמים במה הם מתפרנסים ובמה הם נוונים אמר לו נעניתי לך מחול לי לא אשגח ביה עשה בשביל כבוד אבא פייס אמרו מאן ניזיל ולימא להו לרבנן אמר להו ההוא כובס אנא אוזילנא שלח להו רבי יהושע לבי מדרשא מאן דלביש מדא ילבש מדא ומאן דלא לביש מדא יימר ליה למאן דלביש מדא שלח מדך ואנא אלבשיה אמר להו רבי עקיבא לרבנן טרוקו גלי דלא ליתו עבדי דרבן גמליאל ולצערו לרבנן אמר רבי יהושע מוטב דאיקום ואיזיל אנא לגבייהו אתא טרף אבבא אמר להו מזה בן מזה יזה ושאינו לא מזה ולא בן מזה יאמר למזה בן מזה מימך מי מערה ואפרך אפר מקלה אמר לו רבי עקיבא רבי

האשה רוצה שבעלה יהיה פרוש האשה רוצה שבעלה יזכה לפרישות היא רוצה לחיות עם בעל פרוש זה התענוג שלה ואפילו היא מתחרטת אז זה לא נורא, כל זה מסביר הפתחי תשובה מצד ההלכה מצד החסידות שפשוט מרים לא הבינה את הדיבור של ציפוריה.

אז עכשיו שרואים נבואה משה מת יהושע מכניס, המרגלים החליטו שליהושע יש דין של רודף, אם יהושע רוצה להיות המנהיג, כיון שהוא רוצה להיות

בעל קדוש זה השמחה זה התענוג שלה שהיא זוכה לבעל קדוש בעל פרוש לא בעל כתרנגולים, כתוב שרק למלך מתירים שמונה עשרה (נשים) אבל אדם פשוט לא, תהיה כתרנגול? אז הילדים יצאו פגומים הילדים לא ירצו ללמוד תורה לא ירצו, הקוצקר אמר חמש דקות תחזיק מעמד חמש דקות תתאפק אז יצא כבר ילד אחר לגמרי, לא להתנפל עם כל התאוה.

ואפילו היא צווחת, הוא אומר

מוות אז זה פסק הלכה.

כמו האחים פסקו דין מוות ליוסף הם פסקו לו דין מוות, לכו ונהרגו ונשליכו לאחד הבורות, לכו ונהרגו, יהודה הגיע, לא, לא צריך להרוג אפשר למכור אותו למצרים העיקר להיפטר ממנו, לא, יש עוד עצות כמו שבלינקן אומר לא צריך לירות על החיזבאללה ולא להיכנס לרפיח יש עוד עצות אפשר להסתדר איתם אפשר לדבר איתם אפשר להסביר לו יפה לא לדבר לשון הרע על האחים, ננסה משהו דיפלומטי לא צריכים להרוג ישר להרוג לא חייבים להרוג, לכו ונהרגו, פסקו לו דין מיתה.

אומר האור החיים הקדוש [שהאחים אמרו על יוסף] שיש לו דין רודף, למה? כי הוא אומר שאוכלים אבר מן החי, אם אוכלים אבר מן החי מגיע להם מיתה, בן נח שאוכל אבר מן החי מגיע מיתה, כי הם אכלו אבר מן החי כפשוטו, למה? כי הכבשים

המנהיג כנראה שהוא הכניס את הנבואה הזאת לפה שלהם, הוא רוצה להיות המנהיג אז בוא נהרוג את יהושע.

כתוב ענווה איזה ענווה יהושע הוא תמיד ענו, משה ראה שיהושע ענו, מה הפירוש? איך אפשר להבין את התרגום הזה? כי שש פעמים כתוב יהושע, כתוב יהושע נער לא ימיש מתוך האוהל כתוב שש פעמים יהושע אז מה פתאום עכשיו קוראים לו הושע? כבר קוראים לו יהושע, אז אומר התרגום כד חזי משה ענוותנותו של יהושע, הוא ראה את הענווה של יהושע, אז איזה ענוה הוא רואה איזה ענוה יש כאן? מה פתאום יש כאן ענוה? מה הפירוש? איזה ענוה הוא ראה? כד חזי משה ענוותנותו של יהושע, איפה יש פה ענוה?

אלא לפי האר"י אפשר להסביר כי הם פסקו לו מיתה, יש פה סנהדרין יש פה עשרה גדולי הדור כל נשיא בהם על פי ה' והם פסקו לו דין מיתה דן מוות ואם עשרה אנשים פוסקים דין

פקועה אכלו מפרכת כי מפרכת זה אסור לכן נח לנו זה מותר אחרי שחיטה אז יש דין מפרכת יש דין של בן נח, זה מאה מחלוקות בין האחים ויוסף, יוסף אומר להם לכם אסור לאכול מפרכת [והם טענו] אנחנו בני ישראל מותר לנו

נולדו מהמים⁷, כיון שהכבשים [של יעקב] נולדו מהמים אז זה לא גידולי קרקע וזה לא גידולי שמים ולא גידולי ים, הם נולדו מהמים אז הם אכלו ממש אבר מן החי בפרהסיה כפשוטו כך מסביר הפרקי דר' אליעזר.

כי האור החיים אומר אכלו בן

מראי מקומות והערות

דכמו דמצינו בדגים שאינם צריכים שחיטה להיות שנבראו מן המים, הכי נמי יהיה מותר לאכול אותם הצאן אף בלא שחיטה, מכיון שנבראו מן המים.

אלא דהך מילתא מיתלי תליא בפלוגתת התנאים (ב"מ קט"ו ע"א) אי דרשינן טעמא דקרא או לא, דאי דרשינן טעמא דקרא, שפיר איכא למימר דלהכי ציוותה התורה לשחוט את הבהמה לפי שנבראת מן היבשה, ובכן צאנו של יעקב שנבראו מן המים דינם כדגים, אבל אי לא דרשינן טעמא דקרא, ליכא למימר כדברי עובר גלילאה, אלא כך גזרה חכמתו יתברך להיות הצאן מותרים רק בשחיטה, ועל כן גם הצאן של יעקב לא היה רשאי באכילה כי אם על ידי שחיטה.

ומעתה ניתן להאמר דבהכי נחלקו השבטי יי-ה, שהם אכלו אבר מן החי מצאנו של יעקב, משום דסבירא להו דדרשינן טעמא דקרא, ועל כן צאנו של יעקב דינו כדגים דלא בעינן כלום, אבל יוסף היה סובר דלא דרשינן טעמא דקרא, ולכן הביא את דבתם רעה אל אביהם, שהם אוכלים אבר מן החי. (ליל שב"ק וישלח תשכ"ו)

⁷ קונטרס חידושי תורה לר' יואל מסאטמאר [ג] מחלוקת יוסף והשבטים היה אם הצאן שנבראו מן המים חייבין שחיטה

ויבא יוסף את דיבתם רעה אל אביהם (שם), ופירש רש"י, שהיה מגיד לאביו שהיו אוכלים אבר מן החי, ע"ש. וכבר האריכו המפרשים (ע"י פרשת דרכים דרוש א') למעניתם לבאר במה נחלקו יוסף ואחיו, ועוד לאלוק מילין. ונראה לבאר, בהקדם מה דאיתא במדרש (פרשה ע"ג ס' י'), כך היה יעקב אבינו נותן את המקלות בשקתות המים, והיתה בהמה באה לשותות ורואה את המקלות ונרתעת לאחוריה והזכר רובעה, והיתה יולדת כיוצא בו. אמר רבי הושעיא, נעשו המים זרע בתוך מעיהם, ולא היו חסירות אלא צורת הולד בלבד, ע"ש.

עוד זאת נקדים, דאיתא בגמרא (חולין כ"ז ע"ב), דרש עובר גלילאה, בהמה שנבראת מן היבשה הכשרה בשני סמנים, דגים שנבראו מן המים בולא כלום, ועוף שנברא מן הרקק הכשרו בסימן אחד, ע"ש. והנה צאנו של יעקב נבראו מן המים בדרך נס, ולא באו לא מן הזכר ולא מן הנקבה, ומעתה יש מקום לומר דדין צאנם של יעקב שוה לדין הדגים,

אותו ישימו לו באוכל רעל.

כמו אצל אליעזר שמו לו באוכל רעה לאליעזר שמו באוכל רעל, אליעזר אומר איפה אני הולך? לבן ירעיל אותי, קודם הוא בא אליו עם חרב אז הוא עף באוויר, אליעזר היה לו מיליון קושיות על אברהם אבינו הרי לבן יהרוג אותי אין משטרה אין כלום אין בתי משפט אין כלום, עכשיו הוא מגיע לחרץ זה הפקר שם הכל הפקר שם כולם רוצחים, "רַק אֵין יְרָאָת אֱלֹקִים בְּמָקוֹם הַזֶּה" (בראשית כ, יא) יהרגו אותי שם יתנו לי רעל אז הצלחות התחלפו מעצמם.

לאכול מפרכסת אז הם בכלל לא סיפרו לו מה שהם אוכלים, הוא אמר שרק לאבות היה להם דין בני ישראל עשו עירוב תבשילין והכל.

אז יש פה עשרה אנשים ופסקו דין מיתה אז זה נקרא הענווה של יהושע, יהושע ידע שכבר פסקו לו דין מיתה שיש לו דין רודף אז אם ככה אז מה אתה הולך איתם? תגיד למשה אני לא יכול ללכת כבר פסקו לי דין מיתה, אני רגע ירדם ידקרו אותי בסכין בחרב, הוא לא יכול לישן 40 יום, 40 יום הוא לא ישן אם הוא ירדם ידקרו אותו ירעילו

והוא בא עם חרב אז הוא עמד על הגמלים על העין הוא עף באוויר, באותו רגע הוא אף באוויר, ברגע שהוא עף באוויר אז באותו רגע כבר לבן נבהל אז הכניס אותו הביתה, הם חשבו שאליעזר אכל את הרעל הם לא ידעו שהצלחות התחלפו, מילא שאדם יכול להרעיל את השני זה הם יודעים אבל שהוא יאכל את הרעל והשני ימות זה אין דבר כזה שום מכשף לא יכול לעשות את זה, אם ככה קח את הנערה.

3800 שנה, יורד מאה שנה שנוולד יצחק זה 3700 יורד 400 שנה שמצרים זה 3300 עוד 200 שנה זה 3100, זה בדיוק הזמן מיציאת מצרים עד ימינו 3100 שנה, 3000 ממתן תורה 3065 שנה עכשיו, כי מ"ח אז פ"ג זה עכשיו זה 66 עכשיו בשבועות היה 66 3066.

אז הם אומרים לו קח את רבקה ולך, ורבקה אומרת אלך למה היא לא אומרת כן? אם דופקים בדלת ואני אומר כן אז זה לא פירושו להיכנס, כתוב אם פועלים באים לבקש את השכר מבעל הבית כתוב גמרא ל"ג עמוד א' דופקים בדלת ורוצים את השכר, לא תלין שכרו, אז אני אומר כן הם נכנסים והשור נוגח אותם אז הגמרא אומרת כן זה לא פירושו תיכנס, כן פירושו שמעתי תחכה, ל'כך' יש מיליון פירושים זה לא הכוונה שמותר לך להיכנס, אז אם רבקה תגיד כן זה פירושו כמו שאמא אומרת כן כן מה שאמא תגיד מה שלבן יגיד, למי את אומרת כן לאמא?

אומר הבן איש חי קח את הנערה ולך, לך מכאן כמה שיותר מהר עוד מעט כולנו נמות כאן, אנחנו לא יודעים איזה מכשף אתה מה אברהם לימד אותך.

כתוב בני קדם הוא לימד אותם כשפים, כתוב אברהם שלח אותם בני קדם הוא לימד אותם כשפים, תלכו לבני קדם לנפאל לטיבט תהיו שם בתוך ההרים עד שיבוא משיח, עוד שלוש אלף שנה יבוא משיח, מאברהם אבינו עד היום זה

מצוה פתאום הוא מתחיל לאכול קצת בשר קצת עוגות יותר ממה שמותר אז מי יודע מה הוא יעשה שהוא יהיה בן 20, בן 20 כבר יהיה לו כסף הוא ישב בפונדקים בברים בבתי מרזח הוא ישתה אלכוהול ישתה שמפניה ימכור סמים, אם הוא מתחיל לאכול טיפה בשר מההרגל הרגיל או שותה טיפה יין יותר הוא כבר נהיה, מותר לסקול אותו, בסך הכל מה הוא עשה מסכן, ילד בן 13 תמים בסך הכל הוא טעם עוד חתיכת בשר חצי לוג יין ותרטימר בשר, הוא אוכל שם עוד מאה גרם בשר ועוד שותה חצי כוס יין סוקלים אותו וצריכים התראה וצריכים עדים, זה אף פעם לא יכול להיות אבל התורה אומרת לנו אם אדם מתחיל אפילו לטעום משהו יותר הוא לוקח עוד סוכריה או משהו חוטף אז מי יודע מה הוא יעשה בגיל 20, ילסטם את הבריות, על שם סופו, אז אנחנו רואים מה יכול לקרוא.

אז אומר האר"י הקדוש שם

ללבן? מה זה כן? אז אומר הבן איש חי היא אומרת "אלך" אני אלך ודאי אני לא אומרת לכם כן אני רוצה עכשיו ללכת.

אז מכל זה רואים שגם ליוסף פסקו מוות "לכו ונהרגו" כי אם הם אוכלים אבר מן החי הם חייבים מיתה אבל יש בזה אלף שיטות, לפי הרמב"ם עוף אין אבר מן החי, הראב"ד חולק על הרמב"ם, הרמב"ם אומר שבעוף אין אבר מן החי "אך בשר נפשו בדמו לא תאכלו" בשר זה בקר, היום יש סופרים הכל מוכן אבל חנות בשר זה חנות של בשר בקר, יש חנות בשר וחנות עופות, היינו ילדים עד החתונה עד שהתחילו הסופרים יש חנות בשר וחנות עופות, בשר זה רק בהמה.

בן סורר ומורה יכול לאכול עוף כל היום והוא לא נהיה בן סורר ומורה, זה בסך הכל שלושה חודשים, אם הוא כבר אוכל קצת בשר יותר ממה שמגיע הוא כבר אבוד, אם אדם רואים שעכשיו הוא נהיה בר

למה אריק חרבי תורישמו ידי, חניתי, פגיוני, יש פגיון כתוב כידון, כידוני, האר"י אומר שבזמן משה השתמשו במטה אלוקים, יהושע השתמש בכידון, כידון זה 24 אד-ני מה זה כידון? שהוא כיוון 24 אד-ני, בעמלקי, אז בכל הצירופים יש כאן כל הזמן שם הויה, והעמלקי יושב בארץ הנגב, אז מה זה והעמלקי יושב בארץ הנגב, אז זה ה' על ו', ה' על י' שכל הצירופים התחלפו. כי משה שואל מה מאיר פה? מאיר פה השמש או מאיר פה הירח? אם השמש מאירה אני איכנס, אם הירח מאיר אני לא יכול להיכנס.

אז בא צלופחד רצה להמשיך את השמש, העצים שצלופחד אסף עץ אחד היה כנגד השמש ועץ אחד היה כנגד הירח, הוא אמר משה לא נכנס למה? כי השמש לא מאירה, אני יעשה שהשמש כן תאיר, אני יכול לעשות, כי כל אחד יכול להזיז את השמש, נקדימון הזיז את השמש, אבא תחינה חסידא הזיז

פסקו דין מוות ליהושע שמגיע לו מיתה כי הוא נקרא רודף והם רוצים שמשוה יחיה והתייעצו עליו להורגו ולכן משה ראה את הענווה של יהושע הוא ראה שיהושע רוצה באמת, יהושע אומר אני הולך לא משנה לי כלום הצדיק שומר עלי הצדיק הוא שומר עלי הוא מחליט אם יהרגו אותי לא יהרגו אותי זה תלוי במשה הוא המחליט אם משה רוצה יהרגו אותי משה לא רוצה לא יהרגו אותי אני לא אומר למשה מילה, משה תראו כבר פסקו לי דין מוות כבר התייעצו עלי החליטו ספק דין מיתה לי זה לא משנה אני הולך.

אז משה ראה "לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ" (במדבר יג, טז) זה לאה, האר"י אומר לתור את הארץ זה לאה, "רַחֵב לְבַא תְּמַת" (במדבר יג, כא) זה רחל, כי יש גם רחל וגם לאה, הרגליים של לאה נכנסים בכתר של רחל, על אדום אשליך נעלי, מה זה נעלי? נעלי למה דוקא נעלי?

איפה הוא סוחב אותנו? ציקלג זה כמו עזה, הוא רב עם שאול אז הוא סחב אותם עד עזה, הוא אמר לא, אני נגד שאול אני עם החמס אני עם הג'יהד אני חלק מהג'יהד חלק מהחמס הוא דיבר עם החמס, מי מאמין לו לשטויות האלה?

ה[-] אמרו לאכיש אתה האמנת לו? מה אתה מאמין לו לשטויות שלו הוא מגיע לציקלג הכל שרוף כמו ששרפו את בארי ושרפו את נחל עוז הכל רואים יש סירטונים כבר כל הבתים שרופים הכל שרפו להם לקחו מבארי מאה, רצחו מאה לקחו

את השמש, חזקיה הזיז את השמש עשר שעות אחורה, בזמן דוד המלך השמש זרחה 36 שעות כתוב – עד הנשף, הוא עשה את המלחמה עד, בלילה היא זרחה השמש וגם ביום.

בזמן דוד המלך שהוא נלחם עם עמלק הוא נלחם איתם 36 שעות והוא שאל באורים והתומים כי הוא מגיע וכולם (-) כל היהודים שהלכו עמו) רוצים להרוג אותו כולם רוצים להרוג את דוד, פסקו לו דין מוות, כתוב שכל העם החליטו להרוג את דוד, לאן אתה סוחב אותנו? הולכים לגור בעזה אצל הפלשתים ברפיח,

מאה שבויים, נחל עוז רצחו מאה לקחו 50 שבויים ובניר עוז גם רצחו מאה לקחו, ביחד זה 1500 נהרגו, היום אנחנו כבר מגיעים ל700 חיילים שנהרגים, כל יום נהרגים חמשה חיילים.

כל טנק, יש היום RPG פעם היה פיאט, פיאט זה נגד שרמן אחרי זה הגיעו פתן, פתן, פיאט לא יכול לפצח פתן, במלחמת העצמאות במלחמת השחרור אז המצרים הגיעו עם שרמנים אז עד שהגיעו הפיאטים זה גם לקח, קיבלנו מצ'כוסלובקיה והכל, אף אחד לא רצה [לעזור] רק מסריק.

יש עכשיו את התמונה של מסריק עם חיים יוסף זוננפלד, עכשיו ראיתי, ישראל גליס הביא הוא מצא את התמונה שהיה בתרפ"ה, מסריק היה אוהב ישראל מסריק אמר, אמרו לו, הערבים אמרו לא יהיה נפט לא יהיה אור לא יהיה חימום כולם יקפאו בקור כאן, אם מכריזים על מדינה אנחנו מפסיקים את אספקת הנפט, כל הנפט בא, סעודיה אמרה אם אמריקה תחפור בארות אנחנו מצטרפים ל-] עושים מלחמה עם היהודים כך הם אמרו ואמריקה אמרה יש מספיק נפט באמריקה בשביל כל העולם, אם

מה הוא צריך את עם ישראל הוא רוצה להיות ערבי הוא לא רוצה להיות יהודי בכלל יש לו ילד מפגר הכל.

אז עכשיו אנחנו מדברים על זה שדוד המלך הולך לגור בעזה בארץ פלשתים הולך לגור והוא מגיע והכל שרוף אז כתוב וכל העם עמדו לרגום אותו באבנים, פסקו לו דין מוות יש שם סנהדרין יש שם בי"ד פסקו לו דין מוות אז הוא אומר רגע רגע תנו לי לשאול את האורים והתומים, הגמרא אומרת שפעם אחת ה' ענה שתי תשובות על שאלה אחת, הגמרא אומרת ביומא בדף ע"ד עמוד ב' שפעם אחת ה' ענה שתי תשובות, רדוף והשג "וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֶרְדֹּף אַחֲרֵי הַגִּדּוּד הַזֶּה הַאֲשֶׁנִּי וַיֹּאמֶר לוֹ [רדף פי השג תשיג וְהִצֵּל תְּצִיל]" (שמואל א' ל, ח), גם תרדוף וגם תשיג וגם תציל, תמיד האורים והתומים רק עונים תשובה אחת על שאלה אחת ופה בשאלה אחת הוא אמר אני ארדוף אחריהם? הרגו לו את אשתו, אין אביגיל אין אחינועם

הם יפסיקו אנחנו מחסלים את ישראל הולכים עם רוסיה מקבלים מיגים מקבלים את הנשק מרוסיה, אפשר לחפור בארות באמריקה יש שם מספיק נפט באמריקה באוקלומה ויש באלסקה נפט בשביל כל העולם.

עכשיו מצאו נפט כאן [בים שכנגד ארץ ישראל] בשביל כל אירופה, לפיד נתן להם 840 ק"מ מרובע נתן להם והכל נפט וגז אז לפיד מצידו לתת הכל אפילו את ירושלים, לפיד מוכן לתת להם על כל חטוף אלף יהודים, קודם לשחרר את החטופים זה עכשיו הסיסמה לפני הכל ניתן להם את ירושלים ניתן להם את ארץ ישראל חוץ מהווילה של לפיד כמובן, הוא אמר הכל לתת להם, עושים הפגנות שוכרים דברים פורצים לבית של ביבי, מה אתם רוצים זה אנשים מטורללים אנשים מפגרים אין להם גרם שכל, אם אדם לא לומד תורה אז אין לו גרם שכל, הם רוצים לחסל את כל עם ישראל עכשיו, אז לפיד מסכים הוא ישמח בזה,

עכשיו אנחנו נמצאים תחת האבן שתיה תתחיל להתפלל מה שתתפלל יתקבל, הראה לו אבן שתיה, הגיעו מתחת לירושלים והכל ים, בתוך הכדור הארץ הכל ים הם מגיעים מתחת לירושלים מתחת לאבן שתיה ואומר לו הדג, הדג מדבר עם יונה מדבר איתו בעברית תחת היכל ה', אנחנו מתחת לבית המקדש, היום אין בית מקדש, היה בית מקדש הוא אמר לו עכשיו אנחנו תחת בית המקדש תתחיל להתפלל הוא ראה את בני קרח מתפללים, כתוב שהם לא יצאו מהגינום רק עומדים על סלע בגהינום לא יצאו לגמרי, הם עדיין בגהינום, אמר הדג

היזרעאלית, הכל הרגו לו. אין מיכל ואין מירב, מיכל היית אצל פלטי בן ליש, מירב כבר נפטרה, כתוב שמירב נפטרה, גמרא פסחים.

כי עכשיו אנחנו בסעודת הלוויתן אז בסעודת הלוויתן אברהם אבינו נותנים לו לברך כי מי שיביא את הלוויתן זה יהיה יונה הנביא, יונה הנביא הדג מביא אותו מתחת לאבן שתיה, הדג אומר לו, פרקי דר' אליעזר פרק י' הולך על יונה הנביא אז הוא שלושה ימים ושלושה לילות היה בתוך הדג זה היה דג ענק עשר מטר גובה על 30 מטר אורך אז הוא אמר לו

ליבשה, השליכו איש את אלוהיו בים, כולם ראו שהדג פלט את יונה, היה 70 אומות 70 אלילים 70 פסלים, זרקו את ה70 פסלים לים וכולם חזרו ליפו, אז פה זה היה ביפו ועלו לירושלים ומלו את בשר עורלתם וכולם עשו ברית מילה וכל אחד הלך והביא את אשתו ואת בנו ואת בנותיו ליראת אלוקי יונה ונדרו ושלמו הם היו גרי צדק אמיתיים, אז יזבחו זבחי צדק.

שבט זבולון אומר האר"י זה בכתר כי שבט זבולון הביא את כולם בתשובה, שבט זבולון נוסע באוניות וכל פרי ממלא אוניה שלמה כל אשכול, מנחל אשכול, כי כלב שם תאנה אחת בכתף ויהושע שם רימון על הכתף, כל רימון זה חצי טון. כתוב "וּנְטַעְתֶּם פֶּלַעַץ" (ויקרא יט, כג), מה אנחנו קיבוצניקים לא נכנסים, כי תבואו אל הארץ ונטעתם, מה נתחיל לנטוע עצים לשתול עצים לשתול עגבניות זה התכלית שלנו? בשביל זה אנחנו לומדים תורה? אז המרגלים

ליונה יונה תתחיל להתפלל תצעק לה' תתפלל ואתה נענה, אמר יונה לדג עמוד במקום עמדך, עכשיו תעמוד עכשיו אני מתפלל ואז הוא יצא, שאני מבקש להתפלל, עמד הדג התחיל יונה להתפלל לפני הקב"ה ריבונו של עולם נקראת מוריד שאול ועל אני הגעתי לשאול לקצווי הארץ העלני, ממית ומחיה הגעתי למוות אני הולך למוות נדרתי ואשלמה, מה זה נדרתי? אני את הלוויתן מביא לסעודה של הצדיקים אני יהיה הדייג, כל אחד צריך ללמוד להיות דייג, כל אחד חייב, אולי הוא ידוג את הלוויתן מי יודע, הוא אומר אני נדרתי ואשלמה אני אביא את הלוויתן, ברגע שהוא התפלל מתחת לאבן שתייה התפלל בכותל הוא נסע לכותל התפלל בכותל מיד התפילה התקבלה, מי שמגיע לכותל התפילה מתקבלת מיד הדג הקיא אותו, פעם כתוב עכו פעם כתוב יפו, במדרש רבה כתוב יפו וילקוט שמעוני כתוב עכו, אז מיד הוא הקיא את יונה

להם מכונים מכון ויצמן איזה מכון? מכון לגידולי גפנים מה הפטנטים שלכם? לא, לומדים תורה, תבואו תראו לומדים תורה אז שבט זבולון מביא את כל העולם, "שם יזבחו זבחי צדק" זבולון זוכה להביא את כולם לה' כולם מתגיירים, בזמן ששמרו את התורה כולם מתגיירים, "יששכר חמור גרם רובץ בין המשפתיים" רק לומד תורה והכל גדל אצל יששכר וכל אשכול זה חמש טון וכל תאנה זה טון וכל רימון זה טון, ונטעתם כל עץ, תתחילו לטעת ותראו מה שיהיה לכם תראו את הניסים תראו את הנפלאות, ונטעתם כל עץ, אז כל זה אומרת הגמרא בכתובות שלעתיד לבוא אוניה אחת, ענב אחד שמים באוניה אחת, כל אוניה זה ענב ושמים ברז ויוצא יין.

אז כל זה מדברים עכשיו על הבר מצוה שבר מצוה הוא בחינת משיח בן דוד משיח בן יוסף ואין לו שום יצר הרע עכשיו עד חמשה לשמונה אומר

אמרנו למה לנו להיכנס, אם זה מה שמשה אומר שניכנס ונטעתם כל עץ, אבל כל עץ כל רימון יהיה טון כל תאנה תהיה טון, אשכול אחד סוחבים עשרה איש, כל אחד יכול להרים חצי טון, היום הכי הרבה זה 240 קילו 230 קילו הכי הרבה, היה אחד הרים 300 אבל הוא לא חי היום אז המרים משקולות הכי גדול בעולם יכול להרים רק 240 220 זה מה שיכול והוא מרים את זה רק לשנייה, שניה וישר הוא מוריד את זה, זה כבר המקסימום אז פה כל אחד מרים חצי טון כתוב כל אחד הרים 40 סאה, הרים אבנים של 40 סאה, מקווה זה 750 ליטר זה 3/4 טון של מים אז האבן שוקלת פי 5 מהמים אז אם זה 3/4 טון אז זה נקרא 3 טון, אבל של 40 סאה זה 3 טון, כל אחד מרים 3 טון על הכתף.

אז נגיד אפילו כל אחד מרים חצי טון אז עשר אנשים זה חמש טון, אשכול שוקל חמש טון, מביאים כזה אשכול לחוץ לארץ כולם מתגיירים, אומרים מה יש

האר"י היצר הרע בורח בבהלה
כי הוא רואה פתאום נשמה
חדשה מעולם האצילות והוא
בורח בבהלה ומלאך המוות

בורח ממנו.

[הדקות האחרונות יבואו שבוע הבא

אי"ה]

שבת ראש חודש תמוז קרה תשפ"ד

עכשיו זה יוסף, יוסף אמר
השמש והירח ואחד
עשר כוכבים משתחווים לי, הוא
התכוון שהוא יכול לעצור את
השמש, הוא לא התכוון
להתגאות על האחים, הם לא
הבינו אותו, אז הם חשבו שהוא
מתגאה עליהם, אבל באמת הוא
רק אמר שהוא יכול לעצור את
השמש כי כל אחד יכול לזכות
לעצור את השמש.

עכשיו בעזה מספרים שיש שם
ניסים שלא היו מבריאת
העולם, עכשיו כולם ייסעו לעזה
לראות את הניסים, אבל אסור
לספר, מי שמספר נותנים לו שנה
כלא, אני ספרתי אז הייתי
שנתיים בכלא כי כולם כבר
חוזרים בתשובה ששומעים על
הניסים.

עכשיו כולם זוכים לניסים,
כולם יתחתנו עד כ'
תמוז, בכ' תמוז כולם מתחתנים
הקידות... גם על הכנסייה
בסטלה מאריס, על
הקבר של אלישע הנביא כי הם
בונים כנסייה בכל מקום שיש
קבר, גם על שלי הם יבנו, כי
כשאני נולדתי הרסתי להם את
הכנסייה, שם נולדתי בבית
חולים עזרא זה היה ברחוב עזרא
1, עכשיו יש שם אולי בית אבות,
אתה תבדוק את זה! זה ליד דרך
העצמאות, יש שם דרך הציונות
והעצמאות, אתה יש לך
עצמאות? כי הציונים כבר לא
נשאר מהם כלום, חומייני אמר
שאין לו שום בעיה עם היהודים,
רק עם הציונים, הוא רצה
להשמיד, יש לו בעיה עם ביבי
ועם החברים שלו, עם הרצי הלוי
והחבר שלו גלנט, אבל אין לו

בתשובה הוא צנח שם, עכשיו הוא פה כי עכשיו כולם חוזרים בתשובה ולא יישאר זכר מכל הציונים.

בעיה עם ישי חזן ולא עם אלעזר חזן כי עכשיו כתוב במכתב שהחייל מספר שאסור לספר ניסים כי הם לא רוצים שיחזרו בתשובה. הנה ברקוביץ חזר

והתקדשתם

אב ואם נוטלים חלק בראש

משוחטי ילדים. אם הוא היה שוחט את הבן שלו עם סכין הוא היה פחות מזיק לו ממה שהיא מביא אותו בטמאה, בשביל התאווה.

ואם היו יודעים הילדים שהכל אשם האבא ואמא, שהם לא מתפללים לא לומדים לא שומרים עינים — הכל אשמים האבא ואמא, אם הבנים היו יודעים שהוא גרמא להם בנויקים — שהאבא ואמא אשמים בכל מה שקורה להם, שאין להם שמירת עינים, שאין להם שמירת הברית, שהם לא באים לתפלה, הם |⁸.

ואם הם היו יודעים הבנים שבהכל אשמים ההורים שלהם, שהם לא מתפללים ולא לומדים, שאין להם חשק ללמד, היו צועקים מרה על האבא ואמא: למה עכרתנו —

בתוב ב"פלא יועץ" שאדם חיב לצעק על אבא ואמא שלו, הם היו הכי אכזריים הם היו, יותר משוחטי הילדים, אם אדם היה שוחט את הילד שלו הוא היה פחות מזיק לו ממה שהוא לא מתקדש, הוא עושה את הדבר בלי קדשה, בשביל תאוה. אם זה בשביל תאוה אז זה זנות ממש, הוא גורם תרבות רעה בתוך ביתו, הוא ממש מזיק לילדים שלו, הילדים שלו בסוף יהיו חלונים, בן סורר ומורה, גבר על חטאו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה, ואכזריות, פשוט להפסיק להיות אכזריים, כל פעם שאדם מקים את המצוה בשביל התאוה שלו אז זה אכזריות כזאת יותר גרוע משוחטי הילדים! אדם שעושה את הדבר בשביל התאוה אז זה זנות ממש, זה אסור דאורייתא, זה יותר גרוע

מראי מקומות והערות

⁸ אז אדם צריך לדעת ששבת זה לא בשביל לישן, זה רק בשביל להתפלל. באים בארבע וחצי ומתפללים.

הכי טוב זה לישן בשבת, שנה בשבת תענוג. מי שיכול בשבת לישן שמונה עשר שעות עושה את המצוה הכי גדולה! כמה שיותר לישן - יותר טוב!

ה' סדר שאי אפשר להביא ילד מחתול. מי שחושב שהאשה זה חתול — אז יצא לו חתול, איך שאדם מתנהג עם אשתו אז ככה יוצא לו, אם הוא חושב שהאשה זה חתול — יצא לו חתול, הילד הזה הוא יהיה חתול, לא לומד, לא מתפלל, כמו חתול, רק יושן שמונה עשר שעות כמו החתול. חתול כל היום יושן, מתחמם בשמש, לא כמו הכלב ששומר על הבעלים, חתול לא עושה כלום, רק מחפש שילטפו אותו ולהתחמם בשמש. יוצא לו כזה ילד, שרק רוצה שילטפו אותו ולהתחמם בשמש.

או האבות הם אבות הטמאה, האבא ואמא הם אבות הטמאה. ואדם צריך לדעת, שהוא מתחתן לא בשביל התאווה, והוא צריך להתגבר על התאווה הזאת, כי זה חטא עץ הדעת.⁹

או הבנים לא אשמים, אשמים ההורים לא הבנים, שהם לא מתגברים על התאווה שלהם,

למה הבאת אותנו בתאווה? ! מה חטאנו לכם? ! מה פשענו לכם? ! כשאדם מביא את הילד בתאווה הילד לא ילמד ולא יתפלל, אז אם היו יודעים הבנים שבהכל אשמים ההורים, היו צועקים עליהם: "למה עכרתנו ובעוון חוללתנו"? ! והם — ההורים, ישאו את העונות של הילדים, לא מתפללים ולא לומדים, הכל בגלל שהביאו אותם עם תאוות. ואב ואם, לכל תולדות יש אבות, יש ארבע אבות נזיקין, הארבעה אבות נזיקין זה ההורים, הם עושים את כל הפשעים, והם ישאו את עונם. ואב ואם נוטלים חלק בראש, אב ואם הם זוכים. העקר זה האבא והאמא.

בי האבות הם אבות הטמאה, האבות האבא ואמא הם אבות הטמאה. והבנים — הם לא אשמים בכלל, שההורים הביאו אותם בטמאה. כי הם אבות הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי היסוד — היסוד זה איך שמביאים את הילד.

מראי מקומות והערות

⁹ אתה זרקת. זה ככה אמרו לי. כזה אבן היה שם, במרפסת שם ביישיבה. אז נתתי לחילים לראות, אז אמרו: אה, זה אתה זרקת את האבן הזאת, חבל שלא ראיתי אותך אז...

⁹ הנה מאיר אסולין, בזכותו לא סגרו את הישיבה, רצו לסגור את הישיבה הוא לא נתן, הוא היה מג"ב, הוא לא נתן שיסגרו. אמרו שאנחנו זורקים אבנים על ערביים, הם זרקו עלינו. זרקו כזה אבן, אמרו לי: זה

וַיִּזְהַר אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בְּנֵי וְאֶת
הַבָּנוֹת שָׁלוּ, הוּא יִקַּח אֶת הַבָּנוֹת
וַיְדַבֵּר אִתָּם, וְאֶת כָּל הַסָּרִיסִים
לְמִשְׁמַעְתּוֹ בְּאֶזְהָרָה גְּדוּלָּה, וַיְרִים
כְּשׁוֹפֵר קוֹלוֹ, כְּשׁוֹפֵר! שֶׁהַקּוֹל
יְהִיָּה כְּמוֹ שֶׁל שׁוֹפֵר, (שֶׁהוּא נֶלְקַח לְפִתְחוֹת
קוֹל. כָּל אֶחָד חַיֵּב לְלַכֵּת לְפִתְחוֹת קוֹל, שִׁיְהִיָּה לוֹ
קוֹל כְּמוֹ שׁוֹפֵר. וַיְרִים כְּשׁוֹפֵר קוֹלוֹ), וְלֹא
יְבוֹשׁ וְלֹא יִכְלֵם לֹא לְבוֹשׁ וְלֹא
לְהַכְלִים מִלְּדַבֵּר עִם הַיְלָדִים עַל
קַדְשָׁה עַל טְהָרָה, וְזֶה הַנְּסִיּוֹן שֶׁל
הַבֵּן אָדָם. וְלֹא יִכְלֵם מִלְּדַבֵּר
בְּדַבְרֵים שֶׁבֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, עִם
הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שָׁלוּ בְּגִיל שֶׁבַע.
וְלִהְיֶיךָ: תִּרְחַמוּ עַל הַיְלָדִים
שֶׁיִּזְדָּרוּ לָכֶם, תִּהְיוּ קְדוּשִׁים
מֵהַיּוֹם, חוֹסוּ עַל קוֹנֵכֶם, חוֹסוּ עַל
קוֹנֵכֶם וְעַלְיֵכֶם וְעַל כָּל נַפְשׁוֹת
יּוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְהִזְהָרוּ מְאֹד, חֲזַקוּ
וְאַמְצוּ לְהִתְקַדֵּשׁ. (שַׁעוֹר
מִתְּשַׁפ"ג).

שֶׁהִסּוֹד רְעוּעַ וְהַשְׂרֵשׁ רַע וְהַקְלָפָה
בְּנַפְשׁ לּוֹטָה מֵהַיְעֲשֶׂה אוֹתוֹ הַבֵּן
וְלֹא יִחְטָא, אִם הֵבִיאוּ אֶת הַבֵּן
בְּטַמְאָה אִזּוֹ מֵהַרְצִים מֵהֵבֵן?!
שֶׁלֹּא יוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת?!
שֶׁיִּתְפַּלֵּל?! שֶׁלֹּא יִשְׁמַע נִגְנִים?!
כִּי נַפְשׁ רָשָׁע אֶתְהַרְרַע, וְצָרִיף עִמָּךְ
וְטָרַח וַיִּגְיעָה רָבָה, צָרִיכִים עִמָּךְ
וְטָרַח לְטַהֵר אֶת הַבֵּן מִהַטְּמָאָה שֶׁל
הַלְדָּה, כְּלִי הַאִי וְאוֹלִי, וְאוֹלִי יוֹכֵל
לְהַפְּךָ טָבָעוֹ וּמִזְגּוֹ הָרַע:

וְלִבֵּן מִי שֶׁמְבִיָּא יֵלֵד בְּקַדְשָׁה,
הַיְלָד בְּטוֹחַ שֶׁיִּלְמַד תּוֹרָה וַיִּתְפַּלֵּל.
וְכָל אֶחָד יִזְהַר גַּם אֶת אִשְׁתּוֹ לְכוֹן
לְשֵׁם שְׁמַיִם, לֹא בְּשִׁבִיל הַתְּאוּהָ.
צָרִיף לְהִזְהַר שֶׁלֹּא מְבִיָּאִים יְלָדִים
בְּשִׁבִיל הַתְּאוּהָ, אִם מְבִיָּאִים יְלָדִים
בְּתַאוּהָ אִזּוֹ יִשְׁמַעוּ נִגְנִים, יוֹרִידוּ אֶת
הַפְּאוֹת, יִהְיוּ חַלוּנִים. בְּרַגַּע שֶׁאָדָם
מְבִיָּא יֵלֵד בְּתַאוּהָ, אִזּוֹ הַיְלָד נִהְיָה
חַלוּנִי, הוּא לֹא רוֹצֵה לְלַמֵּד, לֹא
רוֹצֵה לְהִתְפַּלֵּל, אִין לוֹ חַיּוֹת מְזֵה.

הפרה – עניינה זה הצדיק

נִקְרָאת פְּרָה נְדָבָר עַל הַהֲלָכוֹת, נִקְרָאת מְגִדֵל עֵדָר "וְאִתָּה מְגִדֵל
עֵדָר עֹפֵל בַּת צִיּוֹן עֵדִיף תִּאֲתָה עֵדָר עֹפֵל בַּת צִיּוֹן עֵדִיף תִּאֲתָה

וּבָאָה הַמַּמְשֵׁלָה הַרְאֵנָה מִמְלַכַת
 לְבַת יְרוּשָׁלַם” (מִכָּה ד, ח), מְשִׁיחַ
 נִקְרָא מִגְדֵל עֵדֶר, מְשִׁיחַ יְבוֹא
 מִמְגְדֵל עֵדֶר. לְכֵן זֶה הוֹלֵךְ בִּיחַד
 ”וּתְמַת רַחַל וּתִקְבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרַתָּה
 הוּא בֵּית לְחָם, עַד הַיּוֹם” (בְּרַאשִׁית לָה,
 יט-כ). וּמִיָּד אַחֲרֵי זֶה, אַחֲרֵי שֶׁרַחֵל
 נִפְטְרָה כְּתוּב ”וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט
 אֶהְלֵה מִהֶלְאָה לְמִגְדֵל עֵדֶר” (בְּרַאשִׁית לָה,
 כא). כִּי יוֹסֵף הָיָה לוֹ אֲרֻבָּעִים
 וּשְׁמוֹנֵה שָׁנָה קְשִׁיּוֹת עַל יַעֲקֹב אָבִיו,
 מֵאֵז שֶׁהָיָה יַעֲקֹב בְּגִיל תְּשׁוּעִים וּתְשׁוּעָה
 עַד גִּיל מֵאָה אֲרֻבָּעִים וְשִׁבְעֵי, זֶה
 אֲרֻבָּעִים וּשְׁמוֹנֵה שָׁנָה, בְּגִיל
 תְּשׁוּעִים וּתְשׁוּעָה נִפְטְרָה רַחֵל, בְּגִיל
 מֵאָה אֲרֻבָּעִים וְשִׁבְעֵי נִפְטֵר יַעֲקֹב,
 זֶה אֲרֻבָּעִים וּשְׁמוֹנֵה שָׁנָה, וְאֵז לִפְנֵי
 שְׁנַפְטֵר אוֹמֵר יַעֲקֹב לְיוֹסֵף אֲנִי יוֹדֵעַ
 שֵׁיִשׁ בְּלִבְךָ עָלַי, יוֹסֵף הוֹלֵךְ עִם
 קְשִׁיּוֹת שֶׁל אֲרֻבָּעִים וּשְׁמוֹנֵה שָׁנָה
 עַל ”וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מַצְבָּה עַל קְבֻרָתָהּ
 הוּא מַצְבַּת קְבֻרַת רַחֵל עַד הַיּוֹם,
 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אֶהְלֵה מִהֶלְאָה
 לְמִגְדֵל עֵדֶר” (שָׁם, שָׁם כ”א) מְדוּעַ קָבַר
 יַעֲקֹב אֶת אִמּוֹ עַל אִם הַדֶּרֶךְ כְּפִי
 שְׁקוֹבְרִים שֶׁפָּחָה שְׁמֵתָהּ, וְלֹא יָכַל
 לְקַחְתָּהּ כְּבֵרֶת אֶרֶץ וּלְקַבְּרָהּ בְּעִיר בֵּית

לְחָם, בְּבֵית קְבֻרוֹת כְּכּוּד. מֵה זֶה
 מִגְדֵל עֵדֶר? מְשִׁיחַ יְבוֹא מִמְגְדֵל
 עֵדֶר. מִגְדֵל עֵדֶר מְרַמֵּז לְפָרָה זֶה
 רִישָׁא דְלָא אֲתִידַע, כִּי כָּל הָעַנְיָן
 שֶׁל הַפָּרָה אֲדוּמָה זֶה רִישָׁא דְלָא
 אֲתִידַע, זֶה הָיָה צְרִיף לְהַבִּינֵי, כִּי
 הַפָּרָה שֶׁל מֹשֶׁה שֶׁל הַסְּפִיקָה
 לְשִׁמוּנָה מְאוֹת תְּשׁוּעִים שָׁנָה, בְּבֵית
 שְׁנֵי הָיוּ עוֹד שֵׁשׁ פְּרוֹת עֲזָרָא
 וְשִׁמְעוֹן הַצְּדִיק יַחַד הָיָה שֵׁשׁ
 פְּרוֹת¹⁰. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁנִי הָיָה
 אֲרֻבַּע מְאוֹת עֶשְׂרִים שָׁנָה כָּל
 שְׁבַעִים שָׁנָה הָיָה פְּרָה בְּעֶרְךָ כָּל
 מֵאָה שָׁנָה הַפָּרָה שֶׁל מֹשֶׁה הִיָּתָה
 צְרִיף לְהַסְפִּיק מֵאֵז שֶׁעֲמַד הַמִּשְׁכָּן
 כְּשֶׁהִגִּיעַ שָׁנָה שְׁנִיָּה כְּלוֹמַר
 אֲרֻבָּעִים שָׁנוֹת הַמְדַבֵּר וְעוֹד
 שְׁמוֹנֵה מְאוֹת אֲרֻבָּעִים שָׁנָה יַחַד זֶה
 שְׁמוֹנֵה מְאוֹת שְׁמוֹנִים, וְאֵלּוּ בְּבֵית שְׁנֵי
 הֵם עָשׂוּ פְּרָה אַחַת מֵאָה וְאַחַת
 שָׁנָה, אֵיךְ יִתְכַּן הָיוּ לוֹקַחִים חֲבִיּוֹת
 עֲנֻקִיּוֹת שֶׁל מִים וּמִפְּזָרִים טֶפֶה
 אֶפֶר, זֶה הָיָה מַעֲשֵׂה נְסִים שְׁזֵה
 יָכוֹל לְהַסְפִּיק לְשִׁמוּנָה מְאוֹת אִישׁ,
 כָּל יְמֵי מִשְׁכַּן שִׁילָה, מִשְׁכַּן שִׁילָה
 זֶה שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְתִשְׁעֵי שָׁנָה, בְּנֹב
 וְגִבְעוֹן וְאַחֲרֵי זֶה אֲרֻבַּע מְאוֹת

מוראי מקומות והערות

אלוהיני בן הקור והנפאל הפערי וישקמאל בן פיאבי עשו אחת אחת: הפרה
 (ג'ה)

¹⁰ [פרה ארומה] הראשונה עשה משה, והשניה עשה עזרא, ותמיט מעזרא
 ואלה, ומי עשאון, שמעון הצדיק ויתנו פה דול עשו שמים שמים.

החשבון של המדרש רבה היו מליארדים לפני החרבן. הפרה אדומה זה רישא דלא אתידע זה הצדיק שנקבל טפה מהצדיק מגדל עדר שזה אוי לו לערוד, ערוד אמרנו זה עמלק מלך ערד זה עמלק 'אוי לו לאדם שפגע בו הערד ואוי לו לערוד שפגע בו רבי חנינא בן דוסא רבי חנינא בן דוסא היה ערוד והוא נצח את הערד הגמרא אומרת בחלין קל"ז שראיתי נחש כרוך על צב ויצא נחש ערוד מביניהם כלומר ערוד זה הכלאים זה חיה של כלאים זה מפלצת כזאת זה משהו מפלצתי זה חיה אימתנית כזו. (מסע אל השורשים מ').

ועשר שנה של בית ראשון וכל פעם שעולים לרגל מטהרים הלויים היו עושים את זה כל יום כל מי שמגיע לבית המקדש צריך להזות עליו כל יום היו צריכים להזות בפתח בית המקדש, היה איזה מגדל ענק ואנשים ישבו מתחת המגדל, וכל הזמן היו משפריצים - כל יום משפריצים. מספיק שנוגע טפה אחת אבל היא צריכה להיות על הערף, על השערות, על הציפורן, עוד מעט נקרא את ההלכה הזאת בפרק י"ב בהלכות פרה אדומה, הרמב"ם כותב מספיק טפה כל שהיא שנוגעת באדם אבל אם זה רגל - חג באים מליונים - מליארד, לפי

הוספות ממורינו הרב שליט"א

במחשבתו כאילו איש גדול ונורא בווער
לפניו עד לב השמים, והוא בשביל
קדושת השם יתברך שוכר את טבעו
ומפיל את עצמו להאש על קדושת
השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש
ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו
שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות
עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע
וברכה ראשונה של שמונה עשרה
יהרהר בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו
אותו כל אומות העולם בכל עיניהם
קשים ויפשטו עורו מבושרו להכחיש
חס ושלוש ביהודו, יסבול כל היסורים
ולא יודה להם חס ושלוש, ויצויר
בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו בנזכר
לעיל, ובזה יצא ידי חיוב קריאת שמע
ותפלה כדיון.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש
יכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש
תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר
לעיל, ותיקף ומיד יאמר בפיו ובלבבו
שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית
מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר
לעיל מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא
מהצרעת מושכא דחויא, ופך יאמר.
וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג
ושמחה בעשיית מצות עשה של

שבחי ה"ר"ן יז

גם אמר שהווג של הצדיק
האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די
שאינו לו שום תאוה כלל, כי אם
אדרבא יש לו יסורין מזה ממש
כמו יסורי התינוק בשעת מילה.
כי ממש יסורין אלו יש להצדיק
בשעת ווג ויותר מזה. כי התינוק
אין לו דעת, על כן אין תיסורים
שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק
שיש לו דעת יסוריו גדולים
מהתינוק. וזה היה אצלו דבר
פשוט ואמר שכל אדם יכול
לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי
הנראה מדבריו היה שקדשתו של
עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרבנו הרב רבי אלימלך מליזענסק
זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם
וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה,
ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או
שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, יהיה
מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי
בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר

חלק בראש, כי הם אבות הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחטא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וטרה ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל להפך מבקו ומזוגו הרע.

זוהר בלק קפ"ה ע"ב

עם פירוש המאור

כיון שהזכיר את הפסוק 'אם עונות תשמר זה, ה' מי יעמוד', מבאר מדוע הזכיר כאן דוד שני שמות, גם שם ה' וגם שם הו"ה.

ושואל: **הָכָא אֵיךָ לְאִם תִּבְלָא** - כאן בפסוק זה יש להתבונן ולהקשות, **בִּינָן דְּאָמַר** - מאחר שאמר דוד 'אם עונות תשמר ה' ה', וכבר הזכיר את שם ה', **אִמָּא יי** - מדוע מוסיף אחר כך שם הו"ה, והיה לו לומר רק 'מי יעמוד'.

ומשיב: **אָלָא תִּלְתּוּ דְרַגְיִין דְּרַחֲמֵי אֲדָכְרַךְ דְּיֻד הָכָא** - אלא שלוש מדרגות של רחמים הזכיר דוד כאן, ואמר: **אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה**, כלומר, ^[א]**אִם חוֹבִינְי סְגִיאוּ** - אם העוונות התרכו כל כך עד דִּסְלָקִין לְעֵילָא לְגַבֵּי אַבְא וְאִמָּא - עד שהם מגיעים למעלה לחכמה וכינה שנקראים אבא ואימא, ^[ב]**הָא יי דְּאִיהוּ רַחֲמֵי** - הרי שם הו"ה שהוא

ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה ותיחוד הקדוש לעשות לו העינויים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם ותבדך יותר מתענוג גשמי הזה, אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבבו ושהיה או בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ אות ז זווג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולך במדות וברעות תלוי בזמן הזווג ובכונת הזווג, אי לזאת לו ככח ולו כחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות טהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחטאים ומפשים בנים משחיתים כל מום כם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה כתוך ביתו נבר על חטאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בנויקים היו צועקים מרה עליו כאמר, למה עברתנו ובעזן חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נומלים

שום חטא כלל לעשות שם פירוד חם ושלוש, וכמו שכתוב ברעיא מהימנא (פינחס רכה, א) כי באצילות לית בהון פרודא והפסקה וכו', לא מטי ביה חובין וכו', עיין שם. ומה שמשמע באיזה מקומות כי גם באצילות מגיע פגם, והוא בפרשת ויצא (קנט, ב) שאמרו שם 'שכינתא לעילא שכינתא לתתא, ובזמנא דישראל בגלותא שלא אתתקנת לתתא, הכי נמי לא אתתקנת לעילא' עיין שם, ובפרשת בלק (קפה, ב) 'אם עונות תשמר יה, אם חובין סגיאוו עד דסלקין לעילא לגבי אבא ואימא' וכו', והרי לנו דמטי חובין גם בהג' ראשונות דאצילות. אך הענין הוא, כי נגיעת הרע, הנה זה לא מטי באצילות כלל וכלל חם ושלוש, כי שם נאמר (תהילים ה, ה) 'לא יגורך רע', (במדבר א, נא) 'זהור הקרב יומת'. אך הזכות והחובה אשר מגיע באצילות גם כן, הנה הוא בענין הריבוי ומיעוט הגילויים דאור אין סוף, כי לעולם מתייחד אור אין סוף יתברך שמו באצילות, ולכך הוה האצילות לעולם אלהו'ת גמור יחיד ומיוחד לעולם, אלא בעת הזכות מתרבה ומתגדל הגילוי דאור אין סוף שבה, וזהו ענין כל הברכות כולם, ובעת החוב מתמעט חם ושלוש, אבל לעולם הוה היחוד דאין סוף באצילות עצום למאד, והיא לעולם אלהו'ת גמור בלי הפסק ופירוד כלל [לשם שבו

רחמים יעמוד לי, וְאִי שְׁמָא דְאָ אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ רַחֲמֵי - ואם גם השם הוי"ה, אף על גב שהוא רחמים יתְעַר בְּדִינָא - יתעורר בדין, וְכָל דְּרִגִּין אֶפְתִּימוּ בְּדִינָא - וכל המדרגות של הרחמים יסתמו על ידי הדין, עדיין דְּרָגָא חֲדָא אִית דְּנִהְדָּר לְנִבְיָה - מדרגה אחת יש לי שאחזור אליה, דְּכָל אֶסְוֹתֵין מִיָּה נִפְקִין - שכל הרפואות יוצאות ממנה, אִיהוּ יְחוּם עֲלֵן - והמדרגה הזו תרחם עלי, וּמֵאֵן אִיהוּ - ומי היא אותה מדרגה, זו הבינה שנקראת 'מִי', וזהו שנאמר 'מִי יַעֲמֹד' וְדָא, היינו שהבינה שנקראת מי תעמוד לי על ידי שאשוב בתשובה, וכן נאמר על הבינה: 'מִי יִרְפָּא לָךְ', היינו שמהבינה שנקראת 'מִי' תבא הרפואה, וְעַל דָּא - ועל כן אמר דוד גם שם י"ה וגם שם י"י, וְאִי אֲלִין שְׁמֵהֶן יִפְתָּמוּן מִנָּן - וגם אם שני השמות הללו יסתמו מלרחם עלינו, עדיין יש לנו תקוה כי מִי יַעֲמֹד, והיא הבינה דְּכָל אֶרְחִין דְּתִיּוּבְתָא פְתִיחֵן מִנְיָה - שכל דרכי התשובה נפתחים ממנה.

ביאורי הזוהר

[א] אִם חוּבִין סְגִיאוּ עַד דְּסִלְקִין לְעִילָא לְנִבְיָ אֶבָּא וְאֶמָּא. כי האמת הוא שבאצילות עצמו אינו מגיע שם

ואחלמה ספר הדע"ה חלק ב דרוש ד
 ענף כב סימן ה].

[ב] **הָא יי דַּאִיהוּ רַחְמֵי וכו'.**
 ביארנו ב'פירוש הבהיר' על פי הנוסח
 שלפנינו שגורסים בפסוק הוי"ה, אבל
 בפסוק לפנינו הגירסא היא אדנ"י, וכן
 הגיה האריז"ל בדרך אמת ובשער
 מאמרי רשב"י כאן. אולם לפי גירסא
 זו קשה שהרי שם אדנ"י הוא תמיד
 דין ולא רחמים, וכיצד אמר כאן
 שהוא רחמים. ובשער מאמרי רשב"י
 כתב וזה לשונו:

לכאורה יש לתמוה במה שכתב 'הא
 ה' דאיהו רחמי', כי הרי בפסוק הזה
 אינו מוזכר אלא שם אדנ"י באלף דלת
 נו"ן יו"ד שהוא דין ולא רחמים.
 ואמנם זה יובן במה שכתוב בפרשת
 נשא (קמו, ב) ברעיא מהימנא בכרכת
 כהנים בענין שם אדנות הנקרא יחוד,
 וגם ביארתי זה בפירוש ברכת כהנים,
 כי שם אדנ"י במילואו הוא רחמים, כי
 הוא י"ב אותיות, ועם השם עצמו הרי
 י"ג כמנין י"ג תיקוני דיקנא דאריך
 אנפין, ושם זה הוא בעולם הבריאה.
 וזהו כוונת הפסוק: אם גברו העוונות
 עד שם י"ה שהם אבא ואימא, הנה
 אדנ"י שהוא רחמים יכפר עלינו
 ויעמוד לנו, ואם גם שם הזה יגביר
 עליו כח הדין להיותו שם אדנות, הנה
 מ"י שהיא הבינה יעמוד לנו'.

והרמ"ז כתב: 'שידוע (שער היחודים
 ז; שער רוח הקודש סוף יחוד יז)
 מיחוד היודי"ן והווי"ן, שג' פעמים
 אהי"ה (שמות ג, יד) נאמרו למה
 רבינו ע"ה, הם אחד בכינה דעתיק,
 ובתוכה נסתם החכמה שלו, שני
 במצחא דאריך אנפין, שלישי במצחא
 דאבא ואימא. ועוד ידוע שגם באריך
 אנפין וכל שכן באבא ואימא היה
 התפעלות בעת מיתת מלכין קדמאין,
 אשר על כן יש כח לפגם להעלים

והרמ"ז כתב: 'שידוע (שער היחודים
 ז; שער רוח הקודש סוף יחוד יז)
 מיחוד היודי"ן והווי"ן, שג' פעמים
 אהי"ה (שמות ג, יד) נאמרו למה
 רבינו ע"ה, הם אחד בכינה דעתיק,
 ובתוכה נסתם החכמה שלו, שני
 במצחא דאריך אנפין, שלישי במצחא
 דאבא ואימא. ועוד ידוע שגם באריך
 אנפין וכל שכן באבא ואימא היה
 התפעלות בעת מיתת מלכין קדמאין,
 אשר על כן יש כח לפגם להעלים

והרמ"ז כתב: 'שידוע (שער היחודים
 ז; שער רוח הקודש סוף יחוד יז)
 מיחוד היודי"ן והווי"ן, שג' פעמים
 אהי"ה (שמות ג, יד) נאמרו למה
 רבינו ע"ה, הם אחד בכינה דעתיק,
 ובתוכה נסתם החכמה שלו, שני
 במצחא דאריך אנפין, שלישי במצחא
 דאבא ואימא. ועוד ידוע שגם באריך
 אנפין וכל שכן באבא ואימא היה
 התפעלות בעת מיתת מלכין קדמאין,
 אשר על כן יש כח לפגם להעלים

והרמ"ז כתב: 'שידוע (שער היחודים
 ז; שער רוח הקודש סוף יחוד יז)
 מיחוד היודי"ן והווי"ן, שג' פעמים
 אהי"ה (שמות ג, יד) נאמרו למה
 רבינו ע"ה, הם אחד בכינה דעתיק,
 ובתוכה נסתם החכמה שלו, שני
 במצחא דאריך אנפין, שלישי במצחא
 דאבא ואימא. ועוד ידוע שגם באריך
 אנפין וכל שכן באבא ואימא היה
 התפעלות בעת מיתת מלכין קדמאין,
 אשר על כן יש כח לפגם להעלים

רשב"י פירוש האידרא זוטא דף נב, (ד), שדעת דאריך שהוא מצחו שבו נעלם יסוד עתיק יומין, הנה החסדים וגבורות שלו הם מתפשטים בדיקניה, ואחר כך מתפשטים בגופיה, והוא סוד אל"ף, היינו ב' פעמים ת"ק בסוד הכתפים, ושם שורש חסדים וגבורות דאבא, ושהם ב' פעמים י"ה כזה: יו"ד ה"י יו"ד ה"ה העולים אדנ"י, וזה סוד 'אם עוונות תשמור י"ה', דהיינו דעת דאבא ואימא, הא אדנ"י, שהוא הדיקנא שיסודו מדעת אריך.

'ואי שמא דא', דייקא, כלומר שבעלמא אדנ"י הוא דין, אבל בכאן 'אי שמא דא דאיהו רחמי איתער בדינא', ולא שיעלו העוונות עד שם, אז בודאי שכל האצילות מסכים בדין וצריך לעלות לעולם האין סוף, וצריך להמשיך אור בינה דעתיק כנזכר לעיל, כי אז מאיר במצחא דאריך וימתיק ארבע מאות בתי דינין אשר שם, רצה לומר ששם שורשם כנזכר באידרא רבא (קכט, א), ומבואר בשער אריך פרק ז. וזהו שאמר 'מי יעמוד', כי שם מ"י הוא מיוחד לבינה זו על העלמה וכנזכר בספר אדם ישר (דף ה, א). ועוד שחכמת עתיק גנוז בתוכה, והוא סוד י"ה יפ"ה הוא מ"י. ועוד ידוע מכוונות ראש השנה (פרי עץ חיים שער ראש השנה ג) בסוד זקיפה בשם, שיש בבינה שם אהי"ה שבציור אותיות שלו כזה: יו"ד ד"ו י' ד"ו עולה נ', והרי שאהי"ה עולה מ"י, והוא מאיר במצח אריך שבתוכו יסוד

אפילו אור אריך כנודע מחטא אדם הראשון, ונזכר בשער הקליפות (מבוא שערים שער ו חלק ב פרק א). והנה דוד המלך ע"ה התחיל ממטה למעלה, ואמר שאם חם ושלום רבו העוונות עד שעלו עד דעת דאבא ואימא דאינון י"ה, וגם סוד המוחין שלהם הוא סוד י"ה כנודע (ספר הליקוטים תרומה; מבוא שערים שער ג חלק ב פרק יז) מדרוש חמש עשרה קלעים, ואמר שאם אין כח באבא ואימא להכפות הדינין, הרי אדנ"י שהוא הרחמים, והוא סוד דיקנא קדישא, שזה כחו להכפותם מפני שנעשה מבירורי המלכים, ושורשו ממוחא סתימאה, ששם סוד בוצינא דקרדינותא, ואין הדינין נכפין אלא בשורשם, ולהיות מבחינת המלכים נרמז בשם אדנ"י. ועוד, דאיתא בעץ חיים (שער אריך אנפין ה) שי"ב אותיות אדנ"י הם ביי"ג תיקונים.

ועוד אני אומר שידוע (פרי עץ חיים שער הסליחות פרק א ופרק ו) מכוונת י"ג מידות, שהלא הדיקנא הוא סוד ג' הויו"ת, ומכל הויו"ה יוצאים שמות מחולפים, ואין אני עתה בביאורם רק לומר שמה' אחרונה יוצא שם אדנ"י, ואם תחלק י"ב אותיות הויו"ה כל אחת במידתה, תמצא שג' ההי"ן אחרונים שבג' הויו"ת הם מכוונים למידות א'רך נ'יצר ח'סד ונ'קה, שראשי תיבות שלהם עולה בכיוון אדנ"י. ועל כל זה איתא בסוד ג' עלמין בפירוש האידרא (שער מאמרי

דעתיד לאנהרא כזיהור יקריה על
 חד תלת מאה ארבעין ותלתא
 כנהור שבעת כוכביא שבעת יומיא
 יתיר מכדין תרבוין וייטב לכוין
 דהויתון מחמדין לשני נחמתא
 דאתין הא כאכרא דמסובר בשני
 בצורתא דיחות מיטרא על ארעא:

תרגום יונתן על ישעיה פרק ל
פסוק כו

(כו) ויהי ניהור סיהרא כניהור
 שמשא וניהור שמשא יהי עתי
 לאנהרא על חד תלת מאה ארבעין
 ותלתא כניהור שבעת יומיא ביומא
 דיתיב יי ית גלות עמיה ומרע
 מחתיה יסי:

תרגום יונתן על שופטים פרק ה
פסוק לא

(לא) כסיסרא כן ייבדון כל סנאי
 עמך יי ורחמוהי צדיקיא יהון
 עתידין לאזהרא כזיהור יקריה על
 חד תלת מאה וארבעין ותלתא
 כמפק שמשא בגבורתיה ושדוכת
 ארעא דישראל מלמעבד קרבא
 ארבעין שנין:

עתיק, והרי מ"י ראשי תיבות מ'צח
 י'סוד, ואז מתנהרים הארבע מאות
 בתי דינים, וזהו מ"י, מ' פעמים י' הוא
 ת'. ודייקא מלת י'עמוד', להיות
 שבינה זו עומדת דווקא מבחוץ
 ומאורה מאירה במצח אריך. והסתכל
 ישרות הסוד הנמרץ הזה כי כולו בנוי
 על שם י"ה ועיקרו בהארת המצחים.
 ועוד, מ"י יעמוד גימטריא י"ב
 פעמים י"ה, שהוא אור בינה דעתיק
 המתפשט מן המצח ומאיר בי"ב
 תיקוני דיקנא. ולולי דמסתפינא הייתי
 מאריך בסוד כמום בדברי מהר"ם
 לונזאנו ז"ל שסובר שיסוד המצח בא
 מן הנקבה שלמעלה מן הפרצוף,
 וכתיב (תהילים קיח, ה) 'מן המצר
 קראתי יה', ומצ"ר אותיות צמ"ר
 כנזכר בדברי האר"י ז"ל (עץ חיים
 שער הולדת אבא ואימא וזו"ן ה), ודי
 למבין'.

שלושה מקומות בתרגום יונתן

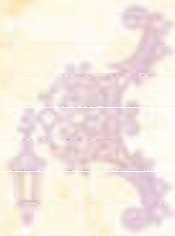
שיש את החשבון 343

תרגום יונתן על שמואל ב פרק כג
פסוק ד

(ד) טוביכוין צדיקיא עבדתון לכוין
 עוברין טבין דאתון עתידין
 לאנהרא בזיהור יקריה כנהור
 צפרא דאזיל ותקין וכשימשא

קדושת דבוריה

קרח התחיל עם קושיות

הרבה רצה שיהיה לנו שכל כזה שכל שכל עוד לא היה מבריאת העולם, קראנו בשבוע שעבר שהרבה אמר שהוא מכניע את בלעם, כתוב ברמ"ד, ובפורים הוא מכניע את קרח, אדם אשר ימרט ראשו קרח הוא, אז הרבה אומר שזה מרמוז לקרח, כתוב גבח אבל הרבה גרס קרח שבפורים מתקנים את כל הענין של קרח.

כי משה רבנו התכלל בכל השבטים אבל כלם חלקו עליו, כל השבטים ואפלו נחשון שקפץ לים בסוף הוא התפתה לקרח, בסוף כלם מתפתים, בא מישהו ומפתה את כלם איזה שנה שנתים וברית כרותה לשפתים אז מתפתים שמושה רמאי משה סתם מכשף משה לא היה ולא נברא, ואפלו כבר כלם טבעו באדמה אמרו משה אתה עושה פה כשפים מה אתה עושה פה פתח לנו אדמה פתאום

ואנשים נבלעים באדמה מה הולך כאן אנחנו לא מבינים זה פשוט דברים נוראים.

קרח היה לו קשה עם תכלת, למה רק שתים? צריך 8 חוטי תכלת, לפי הרמב"ם מספיק אחד, שתים זה לפי הראב"ד אבל לרמב"ם זה לא פוסל וזה גם הדור, על כל פנים קרח אמר אני יכול להביא טלית שכלה תכלת, ולמה מזוזה? תשים את כל התהלים, יש תהלים קטן ותג"ך קטן ושמים את הכל, יש חמשים קטנטנים ושמים חמש שלם מה הבעיה, למה לא עשרת הדברות ולמה לא נעשה את זה פתוח באתגליא, היה לו עוד מיליארד קשיות טריליון קשיות.

אם אדם מתחיל עם קשיות אז נפתחים לו שערי הקשיות, נפתחים לו, כי כל הבא להטמא פותחים לו, אם אדם מתחיל עם קושיות אז יפתחו לו את כל שערי הקשיות. (שעור מתשפ"ב).

קדושת הצדיקים

לא להפסיד שיעור מחצדיק לעולם

שיתקן אותו כך למה לא באתם לשיעורים שלי? הייתי הכל ממתיק לכם כי רבי עקיבא היה גלגול של זמרי ואשת טונוסרופוס הייתה קזבי כל מה שאנחנו קוראים בתורה זה חוזר על עצמו אדם הראשון ראה מה שיהיה עד סוף הדורות מה שיהיה עם האמורא שמואל לגבי תאר רב, אתה לא תהיה רבי – היינו שלא יסמכו אותו אתה תהיה רופא שמואל אמר לרבי אין לך מה להשתדל כל דבר כתוב בגמרא כל דבר מה שיהיה עם הבן אדם עד סוף הדורות הכל כתוב כל שיעור שאדם מפסיד אין לזה כפרה אין לזה תיקון זה "מגעות לא יוכל לתקן" כל שיעור שמפסידים זה קלקול בכל העולמות כי אדם בא לעולם לעשות תיקון של כל הגלגולים זה רק על ידי שהוא שומע שיעורי תורה שהוא שומע שיעורי תורה הוא יכול לעשות תיקון לכל הגלגולים שלו. (ארוזי הלבנון ר"ז).

רבי אליעזר הגדול הוא אמר לרבי עקיבא אם היית בא לכל השיעורים לא היית צריך לעבוד את היסורים האלה כתוב בסנהדרין דף ס"ח שרבי אליעזר אמר לרבי עקיבא למה לא באת לכל השיעורים? הוא אמר לא יכלתי, לא היה לי זמן, ירד שלג, שלג כבד הוא אמר רבי אליעזר זה לא משנה אסור להפסיד שום שיעור כל שיעור שאדם מפסיד זה נצח לכל הדורות זה "מגעות לא יוכל לתקן" (קהלת א, טו) אם אדם הפסיד שיעור אין על זה כפרה כל שיעור שאדם מפסיד כי כל שיעור יש חדוש חדש כי הצדיק בא לחדש חידושים חדשים וברגע שאדם לא בא לשיעור אין מה שימתיק עליו כמו שאול שאפילו שהיה צדיק גמור היה גלגול של למך, למך הרג את קין וגם הרג את הבן שלו ועל כן היה צריך את שמואל הנביא

מילותא דבר יהותא

1: החום הזה עזר לי להגיע למסקנה, שאני חייב להשתנות... גיהנום לא בשבילי!

2: נתקלתם במחבל נוחבב חמוש, עליכם: 1 - להקריא לו את זכויותיו. 2 - להציע לו לשותת. 3 - לוודא שהוא אוכל פירות. 4 - לתת לו לשבת על הכורסא של אבא. 5 - להציע לו מהאוכל של אמא. 6 - בשום מצב! אין להפעיל כוח על חסר הישע - הוא פרח מוגן. 7 - הסגירו את עצמכם, אנחנו כבר נמצא בגין מה...

3: להיות ישראלי, זה לצחוק שעה על מישוהו, ואז להגיד: "דיי, לא יפה מסכן..."

4: הרגע הכי מעצבן בעולם, זה לעמוד בצד כמו טיפש - בזמן שחבר שלך פגש מישוהו שאתה לא מכיר...

5: סיום שיחה עם סבתא זה כזה: אמן, אמן, אמן סבתא תודה, אמן, הלוואי, אינשאללההה, תודה, אמן, אמן, אמן סבתא, תודה, אמן, לכולם.

6: בתחנת רכבת. חבר: היי, מה אתה עושה פה? אני: מחכה לאוטובוס. חבר: חחח, אבל פה זה הרכבת?! אני: על שאלה טיפשית - מקבלים תשובה טיפשית...

7: דחוף, אני הולך לאחר לעבודה בלי סיבה. מישוהו יכול לארגן פקק בכביש מספר 1!?!

8: אנשים שמצפצפים בפקק. אתם באמת מחכים שאנשים יתרגשו, ויתחילו לפנות עבורכם את הכביש?

9: שפעם אחת אהיה עייף בלילה כמו שאני עייף בעבודה.

10: אין אחד שלא אז כמו טיפש מול מצלמת אבטחה בחנות כדי לראות אותו אז במסך של המצלמות...

קדושת הצדיקים

הצדיק משפיע את כל המחשבות

עליו, אז כל זה אומר החדושי הר"ם שהוא משפיע את ההלכה לחכמים, אפלו אלה שלא הלכה כמותו, אם ר' אליעזר מטהר וחכמים מטמאים אז משפיע להם את ההלכה לתמיד, הוא יודע בדיוק את המחשבות שלהם, והוא משפיע שצריך לטמא, אני אומר זה טהור, אבל אם כלם מטמאים אז גם אני מטמא, אז הוא משפיע את כל המחשבות, זה הצדיק משפיע, כל מה שאדם חושב זה הצדיק משפיע. (מעלות הצדיקים).

מסביר החדושי הר"ם שאפלו שר' אליעזר אומר עגלה בת שנה, פרה בת שנתים, וזה לא ההלכה, ואמנם אמרו חכמים שעגלה בת שנתים זה פרה בת שלש. אבל הוא גם עשה את ההלכה לחכמים, הוא אומר מצדי זה יכול להיות מספיק להביא עגלה בת שנה, בשנה הראשונה אפשר להביא אותה, פרה זה נקרא שנה ויום, אז מאריכים את זה לשנה ושלושים יום, אבל הצדיק הוא משפיע את ההלכה לכל החכמים, גם לאלה שחולקים

הינך גלוי

חינוך הילד תלוי בעיקר באמא

"ויאמר מנוח": טוב, זה אתה, בסדר. תגיד לי מה עושים עם הנער היולד? כל זה ראיתי את זה אתמול בבקר. "ויאמר מנוח עתה יבא דבריק מה יהיה משפט הנער ומעשהו", מה יהיה משפט הנער? מה הוא אומר לו? תשמר על האשה – זה תלוי באשה, הילד הולך אחרי האמא, אם האמא תתפלל – הוא יתפלל. אם האמא [-].

אנשים אומרים: למה הילד מוריד את הפאות? למה הילד מוריד את הפאות – כי האשה לא מתפללת, אז הוא גם כן. היא מגיעה פעם בשנה לשמע תקיעת שופר – אז הוא גם יבא פעם בשנה. הילד הוא רובוט של האמא, הוא עושה מה שהאמא עושה, אם האמא מברכת, מתפללת, שומרת, שמחה שבעלה לומד תורה, אז גם הוא ישמח. אם היא רואה שהאמא רק כואב לה כשהוא לומד תורה, [ואומרת שבעלה במקום ללמוד הוא] יכל להביא לה פרנסה יכל להביא לה מליארדים, יכל לסע לוינה – לעשות עסקאות של מליונים, למה

הוא לא נסע לוינה, למה הוא לא הביא משם... הוא היה משקיע ביהלמים, היה משקיע ביהלמים, כל היהלמים הוא יכול להביא לה, כל יום הוא רק מביא לה חפשים ושעורים מהרב ודיסקים, כבר נמאס לה. די כמה! כמה היא יכולה לסבל! הילד רואה שהאמא ככה, הוא רואה מה היא חושבת, הוא נהיה כמו האמא. הילד הולך אחרי האמא.

אז מה הוא (- המלאך) אומר [למנוח], הוא לא אומר לו מה יהיה עם הילד, מה יהיה עם הילד – מה שאמרת אל האשה תשמר! זה תלוי הכל באמא, באשה זה תלוי. זה לא תלוי, לא בך, וגם לא בילד. הילד הולך אחרי האמא, הוא רובוט של האמא, מה שהאמא עושה – הילד עושה. אז "ויאמר מלאך ה' אל מנוח". הוא שואל: "מה יהיה משפט הנער", הוא שואל אותו. רק על האשה תשמר! "ויאמר מלאך ה' אל מנוח מכל אשר אמרת אל האשה תשמר, מכל אשר יצא מגופן היין לא תאכל". (שעור התשפ"ג).

קדושת הבית

האשה מצילה את בעלה מהאייפונים

כבר מחכה לחתנה, פתאם היא אומרת תעיף אותו!... מה תעיף אותו? מה זה להעיף אותו, ילד כזה מתוק כזה חמוד, מה אני זרק אותו מהבית? ה' מתגלה לאברהם אומר; "וידע בעיני אברהם מאוד" (לשה"כ בראשית כ"א י"א) כתוב "מאוד", אברהם - אומר הפרקי דרבי אליעזר - זה היה הנסיון הכי גדול, יותר מנסיון העקדה! העקדה בסדר שחטו את הילד, גמרנו אין ילד. אבל פה זורקים ילד מהבית, איך... איפה שמענו כזה דבר? זורקים ילד מהבית? איפה כזה אכזריות, איפה האטימות הלב הזאת, ילד כזה מתוק וחמוד, לזרוק מהבית? ה' אומר לו שמע לקול שרה אשתך! היא יש לה רוח הקדש, היא נביאה יותר מן! תמיד האשה היא נביאה. (שעור מתשפ"ג).

והנשים תמיד נלחמות עם הבעלים אומרים להם זה פסל אסור להכניס את זה הביתה - סמרטפון ואיפון זה פסלים! זה פסלים מדברים זה אסור להכניס הביתה, האשה לא מסכימה. הגבר הוא חושב שהוא יותר חכם, אבל בסוף האשה היא הצודקת, כי לאשה יש רוח הקדש, כמו שכתוב בפרשה. שה' אומר (למשה), אברהם ושרה גם מתוכחים כל בית מתוכחים מה אפשר לעשות... אברהם אומר יש ילד חמודי מתוקי, כזה ילד יפה עם פאות, נחמד כזה מתוק כזה, הוא היה כבר בן עשרים ושבע, ויצחק היה בן שלוש עשרה, הוא היה ארבע עשרה שנה מבגר [מיצחק] - עשרים ושבע. ילד גדול, עוד מעט הוא מתחתן יהיה חתנה יהיה זקוקים יהיה בלונים, אברהם

קדושות התורה

התורה קודמת להכל

לא יבוא פי הוא נסע לעמוקה – אז בטלה תורה!! אין תורה!!! התורה קודמת להכל!!! ואסור שאדם יאחר לישיבה בשניה!! והוא צריך ללמד עד סיום הסדר, עד סיום היום, ואחרי זה להמשיך ללמד עד שתיים עשרה בלילה, או לקום, לישון ולקום בשלש. אבל אדם צריך לראות שיהיה לו עשרים שעות למוד. בלי עשרים שעות למוד – הוא לא יכול להגיע לשום דבר!!! הוא לא יכול לגדול בתורה! הוא לא יכול להגיע לשום דבר!!! כל מטרת הישיבה שימשיכו ללמד פה עשרים שעות, ואז אפשר גם ללמד אחרי החתנה. ומי שלא ילמד לפני החתנה – לא ילמד אחרי החתנה. זה למעשה כל הלמוד, זה רק הכנה שאדם יהיה אדם השלם. שהוא יוכל ללמד בלי הפסק, בלי הפסק שניה. (ארוזי הלבנון).

כי החזון איש אמר שאין דבר כזה בין הזמנים. כל זה רק היה כשהיו צריכים ללכת ברגל, ללכת ממינץ או מפרנקפורט לורשא, הלכו שבועים ברגל ואחרי זה שבועים לחזור, אבל היום שיש בכל רחוב עשרים ישיבות, ועשרים כוללים בכל רחוב, וכל אדם הישיבה שלו ליד הבית, והכולל זה ממש סמוך לדלת – אין שום תרוץ שאדם לא ילמד, לא ילמד עשרים שעות ביממה. יש [-] בשפע, יש אכל, יש עוגות, יש כל מה שאדם רוצה. החזון איש אמר שהבין הזמנים צריך ללמד פי שתיים, כי ככה באמצע הזמן יש משגיח, והוא לא נותן לאדם, האדם הוא עד בדיוק כל הלילה והוא קצת עיף, המשגיח דורש שהוא יבוא לישיבה. היום הוא לא יבוא כי הוא נסע למירון, והיום הוא לא יבוא כי נסע אחרי הרב, והיום הוא

קדושת המידות

ראשון זה הלבושים, זה לפני הכל, הלבושים זה לפני הכל.

כמו שאומר החתם סופר, בפרשת חקת, "וישמע הכנעני מלך ערד" אומר החתם סופר שהעקר זה הלבושים, העקר אדם צריך להקפיד על הלבושים, לבושים של חרדים, לבושים של צדיקים, לבושים של קדושים, ואז יהיו לו מחשבות קדושות, ואז הוא יכול לשמר על הקדשה שלו, ולהלחם על הקדשה, ולהגיע למחשבות קדושות, עד שהוא רואה את ה' פנים בפנים, כשאדם יהיה לו מחשבות קדושות, אז הוא יראה את ה' כל שניה, הוא רק ירצה עוד ועוד ועוד להתפלל, יותר בכונה, הוא ירצה להתפלל יותר בכונה, אדם צריך להתפלל את התפלה הכי ארוכה, מלה במלה. (מעלות הצדיקים).

הלבושים – זה לפני הכל

העקר זה להחליף את הבגדים הצבעוניים, שזה בגדי עמלק, כל החלצות הצבעוניות זה בגדי עמלק, וגם פן ללכת עם מגבעת, כי "שכינה למעלה מראשותיו של אדם" אז המגבעת זה אורות מקיפים, אסור לעזוב את המגבעת לשניה אחת, המגבעת זה אורות המקיפים, זה אורות שמקיפים את הבן אדם, זה אורות שמקיפים אותו, והעקר זה אורות המקיפים שהם שומרים על הבן אדם, שומרים על המחשבות הקדושות, אדם שחולך עם מגבעת, יהיה לו מחשבות קדושות.

אז מבקשים מכלם דבר ראשון ללכת עם מגבעות, עם חליפות, עם חליפות שחרות, ובשום אופן לא חלצה צבעונית, ולא גופיות, גם לא גופיות עבות, ללכת עם חלצה לבנה, והכל, כי אנחנו שיכים לכלל ישראל, לחרדים, לכלל ישראל ששומרים את המסורת, ודבר

החיזוק היומי

♦ טעם בתורה ♦

"נפתולי אלוקים נפתלתי",
הוא רק היה מתפלל כל היום.
רק תפילות.
כתוב: "נפתלי" - 'נופת' - לי.
שהוא היה מרגיש טעם דבש בתורה.
אדם צריך מהבר מצווה,
להרגיש טעם דבש בתורה -
כל פסוק,
כל מילה!
אפילו הוא לא מבין כלום.
לא משנה.
להרגיש 'נפתלי' - 'נופת לי'.
"מדבש לפי",
הרב'ה אומר;
'אלמך',
זה ראשי תיבות:
"מ'ה נ'מצו ל'חכי א'מרתך מדבש
לפי" -
אם אדם מרגיש דבש בתורה,
אשתו לא תהיה חולה אף פעם!
דיגיש דבש בתורה,
דבש בזמירות, בלכה דודי -
להרגיש דבש!

♦ תפילות הנשים ♦

העיקר זה התפילות של הנשים!
לכן כתוב ב"בני יששכר",
שעזרת נשים זה למעלה.
כי רק על ידי הנשים -
עולה התפילה!
ר' אהרון מבעלזא,
הוא לא התפלל בבית כנסת,
שאין בו עזרת נשים.
כי הכל עולה -
רק על ידי תפילות הנשים!
כי הגברים עושים ככה, ככה...
לא כמו שצריך.
אבל אשה,
היא מתפללת ברצינות,
היא לא מבינה קומבינות,
היא לא מבינה שטיקים,
לא מבינה טריקים!
אז ר' אהרון מבעלזא;
אם לא היה עזרת נשים,
הוא לא היה נכנס -
זה בית כנסת פסול!
ולכן,
עשו את עזרת נשים למעלה -
כי רק הנשים מעלות את התפילות!

ביידן בצעירותו

לגבי הילד, אין לי מושג מי הוא

לחמתי היקרה,

המפתחות לבית תלויים כאן ליד הדלת

לפני כחודש החל לפעול בסין בית חולים AI הראשון שבו הרופאים הם רובוטים.

בית החולים הבינה המלאכותית הראשון של סין, שפותח על ידי אוניברסיטת טסינגואה, כולל רופאים רובוטים המסוגלים לטפל ב-3,000 חולים מדי יום, מעבר ליכולת האנושית.

רופאי הבינה המלאכותית הללו, שהוכשרו בסביבה מדומה, יכולים לאבחן ולטפל ב-10,000 חולים תוך ימים, משימה שבני אדם יצטרכו שנתיים להשלים. בית החולים השיג רמת דיוק של 93.06% בבחינות רישוי רפואי בארה"ב.

גברים של פעם 90/80

גברים של היום 2021

אני לא מבין בציפורים אבל אני יכול בקלות להצביע על הבעל בתמונה.

